

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI

58

2016-10 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL

Yazarlar, öğretmenler bir bir gözaltına alınıyor, tutuklanıyor.

OKUMAN YAZMAN
VAR MI TEYZECİİM?

BÜYÜK
YAZILARI
OKURUM
OĞLUM!

AL.. AL..
AL.. AL!!
AL AL
AL!

PIH
PIH
PIH
PIH

Geçtiğimiz günlerde Doğan Medya CEO'su Mehmet Ali Yalçındağ'dan Redhack tarafından sızdırılan e-maillere ilişkin açıklama gelmişti. Şaşkınlık içinde olduğunu belirten Yalçındağ "Ben 22 senedir günlük tutuyorum. Hepsi maalesef çalınmış" demiş herkesleri güldürmüştü. Ancak adam haklıymış hanımlar, beyler. Redhack tarafından bulunup asma kilitleri taşla ezilmek suretiyle içeriği basına sızdırılan günlükleri bulduk.

Not: İmla hataları bize ait değildir. Vay efendim bu ne biçim tashih demeyin.

12 aralık

Üstadım günlük.

Günaydın. Duyduğuma göre yeni yeğenin olmuş. Bu yeni minik not defteri hayırlı uğurlu olsun. Allah baht ağırlığı versin, yoymasın inşallah. İmza: arzu ve ben

diğer taraftan bu hafta çok yoğundu. it ayağı yemiş gibi ordan oraya koştum. Kağımadan s*ğmaya vaktim olmadı. Doğan gurubunda tt olan konu Mehmet Ali'yi (bendeniz cennet kuşu) başa getirelim mi. Aydın bey (kayınpeder. ben ona peder oze diyorum) bütün üst düzey çalışanlara sordu. Hepsinden aynı yanıtı aldı: mehmet ali beyi getirin başa da artık rahatlıyalım. Çalışanlardan çok güçlü destek var.

Kızlar tamamen karşılar. hatta milleti rahatlatmak için kelebek gecesi düzenleyip, eller havaya herşey yolunda kop kop kop, relaks havası yaratmaya çalışıyorlar.

Peder oze ise incelemelerine devam ediyor. Rifat ababaybay'a sıkıştım bana bir öneri diyor. Rifat hiç düşünmeden gözünün yağını yiyim bizi kızlardan kurtarın diyor.

Diğer taraftan yöneticilere gözünüz aydın cumhurbaşkanı haber yollamış yakında sizin kanallara çıkacağım diyip rahatlatıyor herkesi. Kanalda herkes sevindirik oldu gıftetelli oynuyor.

Sevgilim günlük.. Keşke dilin olsa da mehmet aliyle ilgili gıkan haberlere çok sevindik tebrik ederiz diyebilseyim. Şu an tek ihtiyacım olan bu.

öptm ..muck. kib

12 ağustos

Sevgili günlük

Bu akşam Nuray, ahmet, bizim hanım ve ben iki lafin belini kıldık. Lahmacun yiyip petrus şarabı içtik. Nuray bence sayın CB'mıza hayran. Odasında hep posterleri asılıymış. gasteden fotoğraflarını kesip biriktiriyormuş. Olmasaydı ayvayı yemiştik. iyi ki var selvi boylu güzel insan dedi. Allah zaten sevdiğine güzellikle boy verirmiş diye ekledi. Bunun üzerine arzu durur mu yapıştırır cevabı.. Siz niye yurtdışında ilan vermiyorsunuz der.. O da hımmmmss ben bunu bi düşünüyem diye der saçlarıyla oynar ve olaylar gelişir..

Sonra eve döndük ve televizyonda kertenkelenin tekrarı vardı. İzledim. Sana yazacağım dakikaları ipele çekiyorum sevgili günlük. tek sırdaşım sensin <3

11 mayıs

sevgili günlük.

Baldızım Vuslat ben sedata güveniyorum, benim adamım oldu diyor. sedat birliite osursak gidip vuslat'a anlatıyormuş :(ben ahmetle uzun toplantılar yaptım. ahmet'e kefilim. benimle paralel düşünüyor. size bağlı olursam çalışırım ben karıdan emir almam diyor.

Vuslat genel yayın müdürü olacaktı, peder oze. olmaz dedi. Ben ahmetle elele aydın beyi fiştekeleyeceğimizi düşünüyoruz.

Sonra eve geldim. yemekte karniyank ve pilav vardı. bugünümde böyle geçti

18 ağustos

Üstadım günlük.

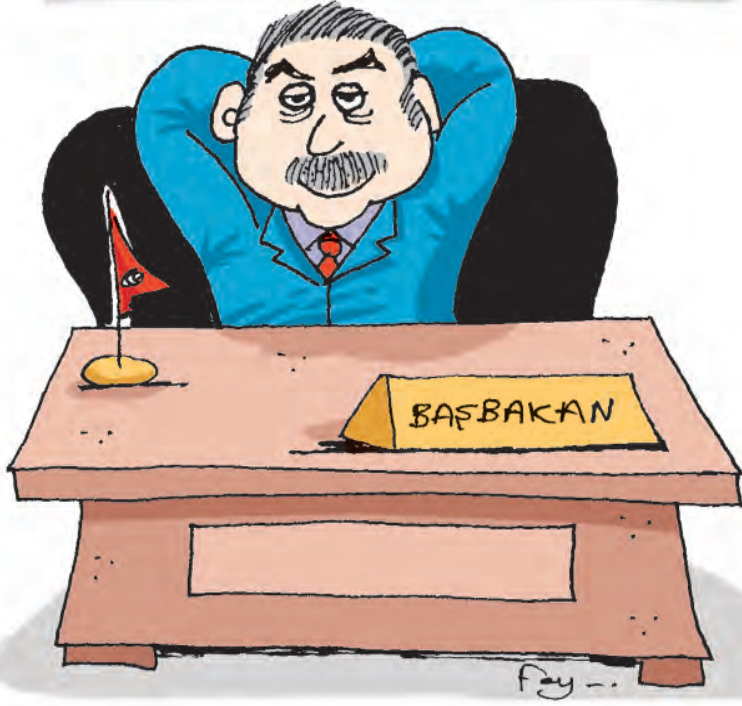
Darbe kalkışması sonra CB'imızı telefonla arayıp, geçmiş olsun dilekleri arz ettim. Kendisine "sayın komutanım" diyince pek hoşafına gitti. ağzını korkak alıştırma söyle söyle anayasamızda böyle söylüyor diyince kahkahalar havada uçuştı. Hatta ben daha da sevinisin diye konserve kahkaha efekti kullandım. sonra telefonu peder oze'ye verdim. sonra bi takım aile üyeleri bana teşekkür edeceklerine. hıhh biz de o seni aradı sandık. sen aramışın. sayılmaz hoşşikçilik yapma dediler. küçümsediler.

Hande fırat ile birlikte Cumhurbaşkanımızın ziyareten çıktıktan sonra o AD için de randevu koparmaya çalıştı. CB'imız ok demiş. ama peder oze randevuya Vuslat da gelecek diye tutturdu. Çünkü onun kocasının işleri bizim yüzümüzden bozulmuş. bunu handeye söyleyince o da bu iş yaş demiş.. Bunun üzerine AD o zaman seni de götürmüyorum ulan, yalnız gidicem otur oturduğun yerde evde tv izle dedi.

Bi de baldız baldan tatlı derler.. zehirden acı sevgili günlük. Ne kayınpederimden ne baldızan ne eltiden yana güldüm.

Başbakan Binali Yıldırım yeni evlilere “İtaat et rahat et” nasihatında bulundu.

İTAAT ET RAHAT ET

Bu yıl beşincisi düzenlenecek Çanakkale Bienali, AKP Grup Başkanvekili Bülent Turan, AKP Çanakkale il başkanlığı ve 'AK trol'lerin hedef gösterdiği Beral Madra'nın görevinden feragat etmesinin ardından iptal edildi.

BİENALİ SİZDEN ÖĞRENECEK DEĞİLİZ!!

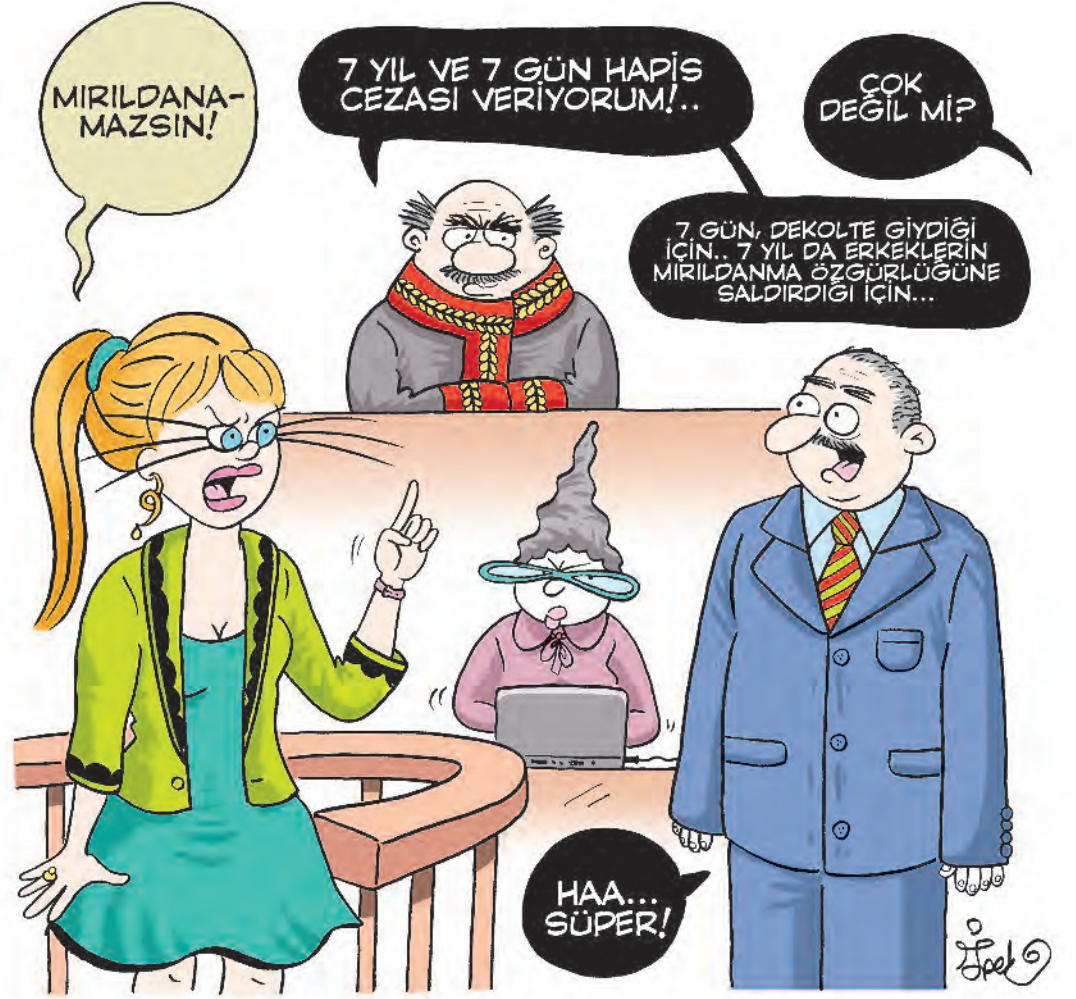

Cumhurbaşkanı, “OHAL sayesinde normal şartlarda yapamayacağımız birçok şeyi hamdolsun yapabilme imkanına, gücüne sahip olduk” dedi.

NORMAL ŞARTLARDA TAMAM DA AMA ARTIK GEREK YOK. İPTAL EDİN BU BÖLÜMÜ.. YURT GEZİSİNE ÇIKARIM OLUR BİTER...

Başbakan Binali Yıldırım “Şortlu kadına tekme” olayıyla ilgili “Hoşuna gitmeyebilir, mırıldanırsın” yorumunu yaptı...

MIRILDANABİLİRDİN HALBUKİ...

YAU NE BİLİYİM BAŞBAKANIM. GAFASINA TEKMEYİ YIYINCE KULAK MULAK GİTMİŞTİR, MIRILDANIRSAM DUYMAY DİDİM.. Hİ.. Hİ..

Ayşegül Terzi şort giyindiği için Abdullah Ç. tarafından tekmelendi. Abdullah Ç., kıyafeti ortama uygun değildi diyerek kendini savundu.

BAYAN YANI AKTÜEL

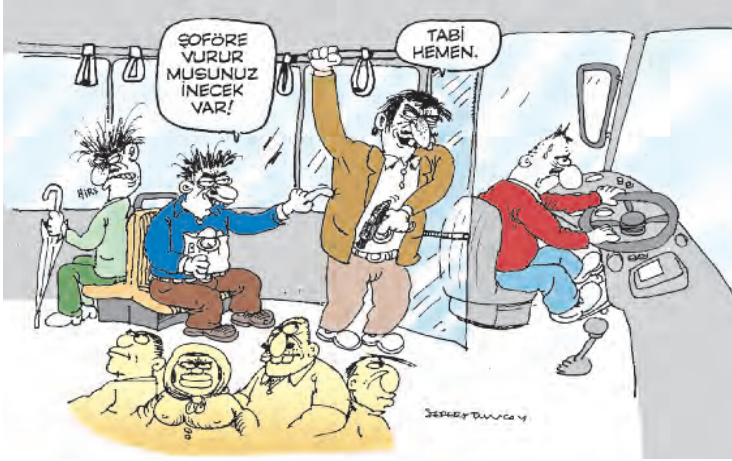
Aralarında Kürtçe çocuk kanalı ZAROK Tv'nin de olduğu 20'den fazla televizyon ve radyo kapatıldı.

Burdur Milli Eğitim Müdürü'nün sosyal medya hesabından "Bir kadın evinden süslenip çıkıp, evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkekle zina yapmış gibidir" sözünü paylaştığı ortaya çıktı.

Metrobüs şoförüne şemsiyeli saldırıdan sonra, bu sefer de seyir halindeki otobüsün şoförü durakta durmadığı gerekçeyle bir yolcu tarafından bıçaklandı!

Tophane'de yeni bir galeri baskını daha... 21 kadın sanatçının eserlerinin sergilendiği "Kuytu" adlı serginin açılışı "kızıl erkekli kalabalıktan ve tabii ki alkol alınmasından rahatsız olan" mahalleli tarafından basıldı. Aranan polis ise dağılmalarının daha uygun olacağını söyledi.

BAYAN YANI

2016-10
Aylık yaygın süreli
yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic.
Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazışmaları
Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

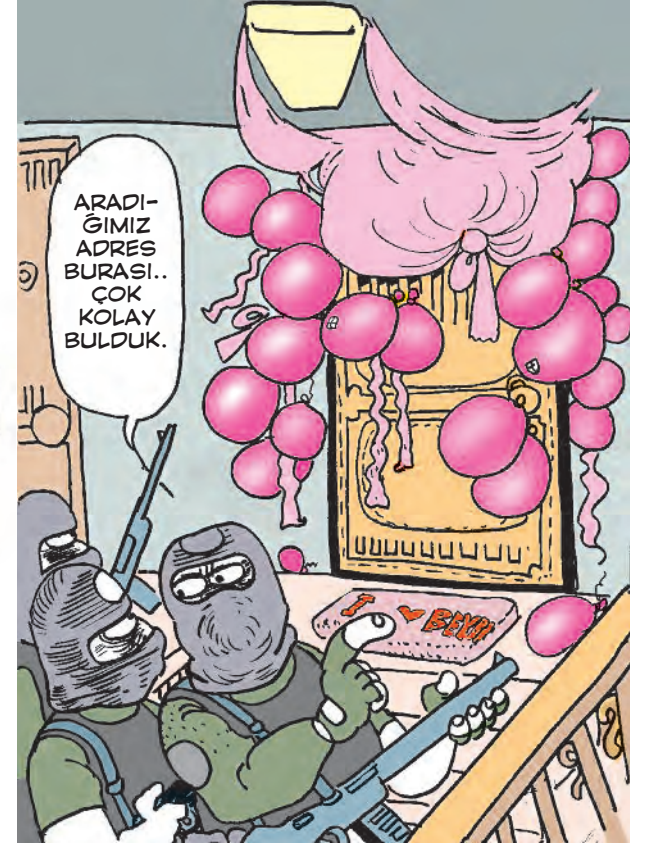
Satış Müdürü
Şener Küçükaptan
Abonelik Asiyeye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa
Mahallesi Defterdar
Yokuşu No: 19/1A
Cihangir-
Beyoğlu/İST
TEL:
(0212) 292 9450
FAX:
(0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Erdoğan gene kuyuya taş attı.

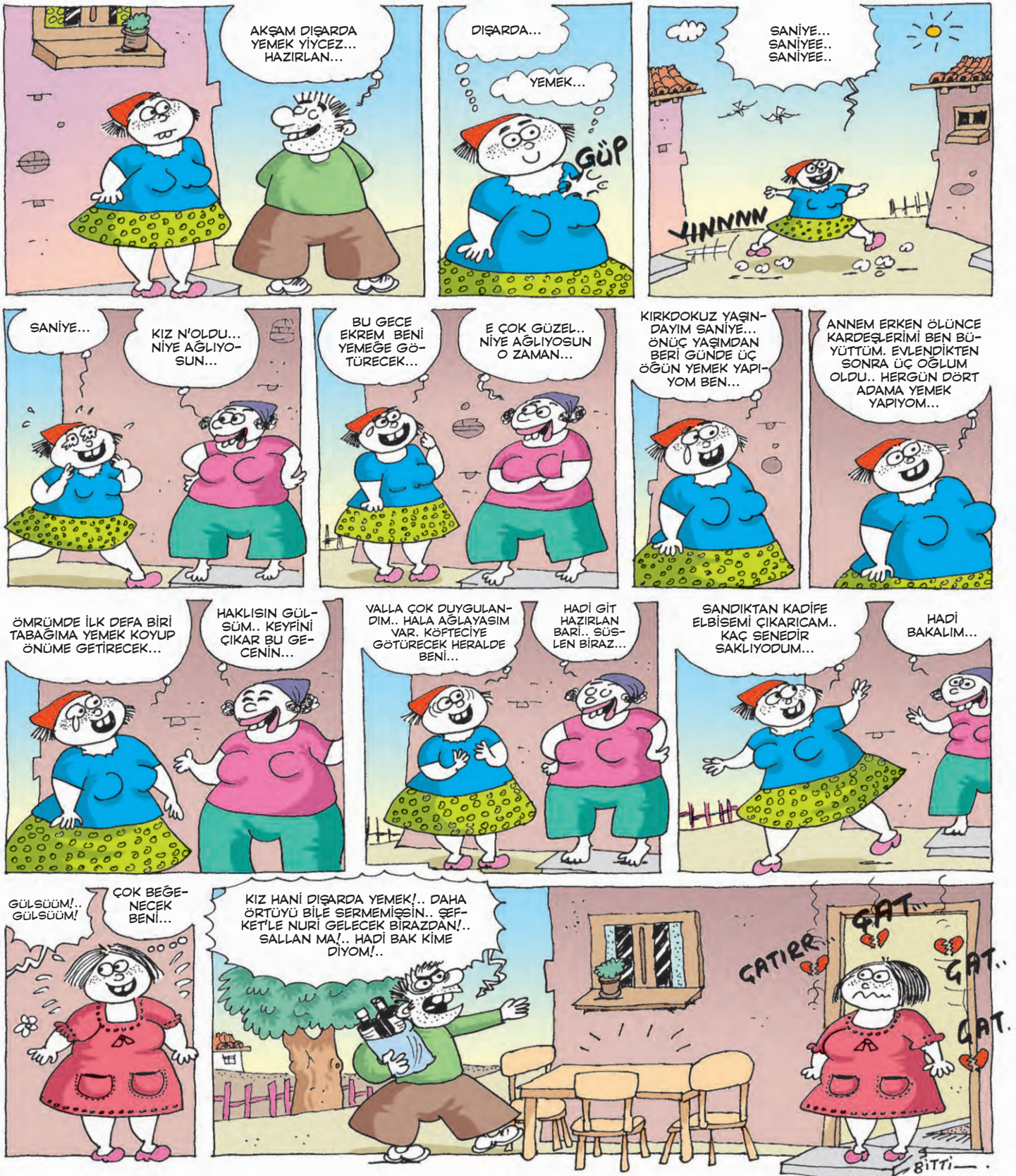

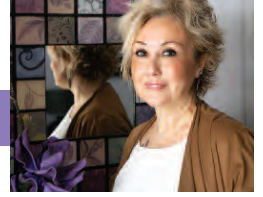
Edebiyat öğretmeni, Yunus Nadi ve Haldun Taner ödülleri sahibi yazar Murat Özyaşar İstanbul'da gözaltına alındı. Eşi Sibel Oral baskını anlattı: "21 günlük kızımız Lorin'in beslenme saatiydi. Kapısında pembe tüller ve balonlar olan 21 fülük bebeğin evi basıldı, babası götürüldü" dedi.

"DNA"

Annem için...

Benim annem; ufak tefek akça pakça minnacık bir Makedon kadını idi. Pehlivan gibi bir çerkez kızı, 16 yaşındaki Sırma anneannemden ve ufak tefek bir Makedon adam olan, yaşını başını almış Hilmi dedemden doğma farklı bir kadındı. Anneannem, dedemin ikinci eşi idi. Kendisi ile yaşıt ve kendisinden daha büyük üç çocuğu ile dul kalmış olan dedemle evlenmişti. Anneannem, anneme göre daha munis ve şefkatli idi. Yoksa kafa kağıdına göre, boğa burcu ama doğum bilgisine göre, bir koç burcu kadını olan annemle nasıl anlaşılabilir ki?.. Anneannem bu kadar genç bir gelin olunca doğal olarak dedem, anneannemden önce öldü. Anneanneme de son yıllarında annem baktı. Ancak çok zor bir süreç oldu. Annem neredeyse obsesiflik düzeyinde titiz bir kadındı. Hem kendi hayatını hem de çevresindekilerin hayatını bu yüzden çok zorlaştırıyordu. Annemle yaşamak kolay değildi. Püskülle kavgaların, hatta anacığım Püskül'ü kıskanmaların hala gözümün önünde. Kedi seven annem mekruh bulur, köpek sevmezdi. Torunlarının korkusundan tam olarak söylemez, ancak sürekli belli ederdi. Evimizin temiz olmadığını, bu yüzden de bize gelmek istemediğini söylediğinde de, ben çileden çıkardım(evimiz çok temizdi bu arada söyleyeyim). Güliyorum hatırladıkça. Bu durumda anneannem için de annemle yaşamak hiç kolay olmadı. Anneannemi askeri disiplin içinde tuttu. Babamla inişli çıkışlı, kavgalı gürültülü bir evlilikleri vardı. Evlendikleri günü anlatırken çok mutlu olurdu annem. Sanırım yaşamı ile ilgili hoşnut olarak anlattığı tek gün de oydu. Bir de oğlunu doğurduğu gün. Erkek evlat hep çok değerli idi annem için. Beni önemserdi, gurur duyardı ama, hiç bir zaman yüzüme karşı söylemezdi. Hep başkalarından duyardım benimle övünmesini. Baş sıkışınca beni arar, oğlunu az görse de, toz kondurmazdı. Tipik bir Türk annesiydi. Namazını bilincini kaybedinceye kadar bırakmadı. Saçlarını göstermezdi, kendince, basit bir saç bağlama şekli vardı. Yaşı ilerleyince saçlarını hiç açmadı. Hatta bütün hastalık sürecinde, önce hastanede sonra bakım merkezinde saçlarını kapalı tutmak için elinden geleni yaptı. Kişisel bakımını son yıllarda kendisi yapamıyordu. Bir kaç kişi ancak yetebiliyordu. Eğer erkek bakıcılar varsa, neler olup bittiğini tam olarak anlamasa da çok tepki gösteriyordu. Hayatı boyunca en çok korktukları hastalığı boyunca en-

na geldi. Çok acılı ve yıkıcı bir yoğun bakım süreci geçirdi. Sağlığında bir gün Uyvar 6 yaşında iken bir duasını duymuş ve bize aktarmıştı. “..anne, anneannem dua ederken -Allahım tuvaletlerde alma canımı, yatırma beni diyor. Neden öyle söylüyor” diye sorduğunda, Necip’le gülmüştük. Necip; “ya Şengül ne tuhaf annen var, duanın da ..kunu çıkarmasa olmaz mı” demiş, çok gülmüştük. Parkinson yakasına yapıştığında çok gençti, 60’lı yaşlarının başındaydı. Özgürlüğüne o kadar düşkünlü ki, Parkinson en büyük cezası oldu. Çünkü an be an O’nu hareket-sizleştiriyordu. Asla bu hastalığı kabul lenemedi. Hatta Parkinson olmadığını, titremediği için kendisine konulan teşhisin yanlış olduğunu söyleyip duruyordu. Hastalığının insanlarla paylaşılmasından hiç hoşlanmıyordu. Demans başladığında, zor olan karakteri dayanılmaz bir hale geldi. Kızı olarak tahammül göstermeye çalışırken öylesine zorlanıyordum ki, beraber geçirdiğimiz zamanların sıklığını azaltmaya başlamıştım. Buna çok sinirleniyordum. Kendimi dinleyip, vicdanım ve hayatım arasında kaldığım, ne yapacağımı bilemediğim zamanlardı. Kolay olmayan bir yaşam akışım, aktif bir isim ve çocuklarım, yığınla sorumluluğumun arasında annem ve hastalığı beni tüketmeye başlamıştı. Ne yapacağımı bilmezken, durumu bakıcılarla kurtarmaya çalışıyordum. İçimdeki suçluluk duygusunu ise, tarif etmeme imkan bile yoktu. Suçluluk beni yiyip bitirmek üzereydi. Suçluluk bir süre sonra çaresizliğe evrildi. Sık sık Ankara dışı çalışmalarım oluyordu, anormal bir koşturmacıydım ve açıkçası anneme bakım vermek, içinde olduğum ruh haliyle de olanaksızdı. Bütün bunlara rağmen gözüm de üzerinde idi. Babamla 13 yıl önce ayrılmışlardı. İnsanlara ayrıldıklarını söyledikimde, bana çok kızıyordu. “Bu yaşta sonra kendime boşandı dedimem” diyordu. Babam öldüğünde inanmadı, öldüğüne ikna edemedik. Yıllarca bir dargın bir barışık ilişkilerine rağmen ayrıldıktan sonra geri döneceği umudu ile yaşadı. Ayrılık yası tutuyordu. Neler yapmadım ki üzüntüsünün azaltmak için, hiç bir işe yaramayan neler neler...

Bir gün ben Ankara dışında bir toplantıda iken, teyzemin ve bakıcısının

gözünün önünde bilmem kaçınıcı düşüşlerinden birinde kalça kemiği kırıldı. Nasıl döndüğümü apar topar, nasıl bir operasyon ve bakım süreci yaşadığımızı hatırlamak bile istemiyorum. Artık hareket yetmezliğine, yara bakımı da eklenmişti. Kalçaya protez takıldı. Yürümesi gerekiyordu ancak yürüyemiyordu. Sosyalleşemiyordu. Demans iyice ilerlemişti. Bambaşka biri vardı artık yaşamımızda. Böylece geçen bir yılın sonunda bir sabah nefes alamadı ve acile gittik, hastaneye giriş o giriş. 15 Aralık-11 Eylül arasında geçen yoğun bakım süreci için tek şey söyleyebilirim; annemin yavaş yavaş eriyerek küçülmesi ve yok olması ile geçen aylar. Mümkün olsa “..uyutun artık, yeter ki bu acıyı çekmesin” diyeceğim, her gün gözümü “Allahım artık yaşamasın” diye dua ederek açtığım günler ve gecelerin geçtiği 9 ay. İki hastane, çok iyi bir bakım ve biten bir yaşam.

Hangimizin sınavıydı bilmiyorum. Bilmek de istemiyorum. Annemle ilişkimiz hiç bir zaman muhteşem olmadı. Bunun için anneme kızmayı ya da buna üzülmeyi bırakalı öyle uzun zaman oldu ki, nedenlerini anlamaya ve aramızda olanları unutmaya çalıştım, hatta unuttum bile. Mutsuz bir kadındı. Mutsuz bir evliliği olan hüznü, ama bir o kadar da öfkeli ve etrafına da öfke saçan bir kadındı. Hep haklıydı, farklılıklara kapalıydı. Doğruları vardı, bu doğrulara uyarasan yanında olabilirdin. Uymazsan yok sayardı. Bir defasında Uyvar doğduktan sonra benimle 6 ay görüşmedi. Kocama kızıştı, acısını benden çıkarmıştı. Yine konuşan, sarılan ben olmuştum. Asla geri adım atmazdın. Ancak şu da bir

gerçek ki, sağlam kadındı. Kabul ediyordum, inatçıydı, huysuzdu vs. ancak, ilkeleri olan, köşeli, hayatı ak ve kara diye ayıran, ara renkleri kabul etmeyen, son derece akıllı, çatık kaşlı bir kadındı. Babam O’nu sevseydi, şefkatle sarmalasa idi böyle olmayacağından öyle eminim ki. Aşık olduğu adamın hayal kırıklığına uğrattığı bir kadındı. Babamın eve dönüşünü öyle çok bekledi ki, zaman hiç geçmedi annem için. Çok uzun geldi geçen 13 yıl. Hastalık, elden ayaktan düşürünce öfkesine öfke, mutsuzluğuna mutsuzluk eklendi.

Anneli ve annesiz olmak arasındaki farkı çok iyi bildiğimi söyleyemem. Küçükken arkadaşlarıma ailemle ilgili yalanlar söyledim. Ne kadar mutlu bir aile olduğumuzu anlatırdım. Evlenirken, evlendikten sonra ve çocuklarım olduğunda, aslında koşulsuz sevgileri ile bir annem ve babamın olmadığını, tek başıma olduğumu her gün yeniden ve yeniden öğrendim ve anladım. Bununla yaşamayı bildim. Suçladım onları, yaşamlarını, içinde oldukları koşulları, duyguları anlamaya çalıştım. Ama galiba kırgındım. Hep de kırgın olacağım onlara karşı bunu biliyorum. Artık mutlu olmalarını istiyorum. Acı çekmediklerini biliyorum. Onlar öldüğünde ufak bir çocuk olmadığımı şükrediyordum. Onları kaybettiğimde, birer insan olarak algılayabilecek yaşta olduğum için kendimi şanslı kabul ediyordum. Sanırım tek bir şeye üzülebilirim ve özlem duyabilirim; bu yaşında bilgelikleri ile bana dostluk gösterecek kadar yakınımda olmadıklarına. Bunun dışında bir eksiklik olmayacak. Annemin saçımı hiç okşamadığına, doya doya sarılamadığıma, yıllar içinde yabancılaşmamıza hatırladıkça üzüleceğim. Ve gidip canından canlarıma sarılacağım. Annelik yapmaya, hayatta en sevdiğim işime, anneliğime devam edeceğim. Torunlarımı sevmek ve onlara nene olmak için yaşayacağım.

Seni seviyorum anacığım, her ne kadar birbirimize benzemeksek de, pek çok yanımın senden geldiğini biliyorum. Bu yüzden de sana çok şey borçluyum. Gülmelerime ne kadar kızsın da, içten içe özendiğini de biliyorum. Sonra diyorum ki, sevgini göstermeyi bilmemek senin öznel olarak suçun olabilir mi? Bilmiyorsan ve öğrenmediysen başka ne yapabilirsin ki? Şimdi tek bir dileğim var; elini ne kadar çok sıkı sıkıya tuttuğumu ve seni ne kadar çok sevdiğimi hep hatırla. Artık demans ve Parkinson yok. Yaraların kapandı. Lütfen gül anneciğim. Dedemin altın kızı, ağız dolusu gül ki, ben de mutlu olayım. Seni seviyorum canım akça kadın...

Raziye Içoğlu

GÜN - DEMLİK KAYNIYOR

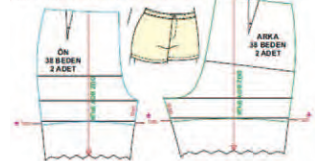
• Yeni Eğitimin yılının ilk günü anlatılan derslere bakılacak olursa cemaat anlayışı aynı, sadece konu içeriği değişik...

• Bakanlıklarımıza "Dokunma

Bakanlığı" diye bir devlet kuruluşu eklendi sanki... Şortumuz, bedenimiz, çocuklarımız, okullarımız, kabirlerimiz, ormanlarımız, parklarımız, yollarımız... Dokunulmayacak ne varsa dokunulmaya başlandı... Her şeye dokunan, dokunması ile ünlü bir iktidarımız var...

• Erkeklerin kadınlara uyguladığı Şiddet o denli genelleşti ki... EX'ten ayrılırken, EX koca arkadaşının, muadil koca gibi bana bağırışını hatırlıyorum mu, zamanımızın şiddet erkekleri kendisini her kadının muadil kocası sanıyor... Sokaktaki hiç tanımadığı olsun diye karısına karşı şiddette karşıyor... Şortlu, yani bıçkı - dikiş planına göre bildiğimiz kısa pantolon giymiş olan kadına "uygunsuz giyinmiş" gerekçesi ile tekme atan erkek, devlet adamı erkek zattan aldığı nasihat ile "tekmeleyemezse

ŞORT (KISA PANTOLON KALIBI)

mırl mırl mırıldanacak" ... İlla bir şiddet olacak yani, ... "Görmezden gelme" tamamen ihtimal dışı... İyi ki kadına laf at, asıl, sudan, sark sarkabildiğin kadar dememiş...

• İktidar liderimiz, bir konuşmasında; "benim telefonum 24 saat açık" diyor. Müşteri hizmetleri operatörü gibi 7/24 demediği sürece 24 saat demesi tek bir gün ifade etmektен öteye geçemiyor...

EVRENSEL MESELELER

• "Kalpten kalbe bir yol vardır görülmez"... demiş Halk Ozanımız Neşet Ertaş... Zaten şimdilerde o yol bir görölse hepimiz bittik demektir...

KADIN YANIM

• Eskiden; "ahh ah! hayatımı yazsam roman olur" diyen kadınlar şimdi "senaryosunu yazsam dizi film olur" diyorlar... Okuma toplumunun seyirci topluma haline gelmesi ile, yazılsa okunmayacağından, film olsa seyredileceğinden emin kadınlar...

EKRAN TEPIK

• Eski Türk filmlerinde, Yakışıklılar erdemli olurdu, yüz güzelliği kabileye yansırdı ve çirkin zenginin şoförü

olan, Fakirler yakışıklı olurdu ... Şimdi başrol artistleri hem zengin, hem yakışıklı. Yani her şeyi birine vermiş dizi adaleti. Direkt zengini seçiyorsun.. Fakire bir tek ahlak yük-lüyor, o da şimdilerde beş para etmiyor...

EV BABALARI

• Babam ve arkadaşlarının oturduğu bankı, parkta çok net bulabiliyorum, ama hangisi babam? Zorlanıyorum. Çünkü gri renk tonlarda enine çizgili penye tişörtler ve kapri boy pantolon en trend 60 yaş üzeri kombini.

SANAL TEPIK

• Yakında sanal profile, aile ve ilişkiler kısmındaki akraba listesine EX Koca, EX Karı yakınlık derecesi de eklenirse şaşmam...

• Eskiden vapurlarda başkasının gazetesini üstünden okuyanlar gibi, elinde kendi akıllı telefonu varken yine de yanındakinin akıllı telefonuna bakanlar var teknolojik yüzyılımızda.

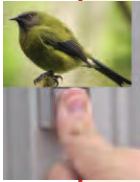

ŞİDDET TEPIK

• Bayan Yanı Dergi yeni çıktığında, gazetelere verdiğimiz röportajlarımız

• Hazan mevsimine rastlayan EX ayrılığım yüzünden ruhsal açıdan ancak yazın toparlanabildim... Buna göre ilkbaharda davayı açıp yazın boşanmalıydım... Kışın akşam erken çöker, mekanlar daralır, küçülür, bedenler montların şemsiyelerin, berelerin altına hapsedilir ve sanki her şeyin üstü kapatılır, karanlığa sokulur. Oysa ki yazın, gün uzun, aydınlıktır, sanki uzaya kadar ulaşabilecek açıklıktasındır.... Şayet EX'ten boşanacaksanız, Yaz başlangıcına denk getirerek psikolojiyi çabuk kurtarmanın en iyi yoluymuş, psikolojiyi çökerken tecrübem ile sabitlenmiştir..

• EX'in geldiğini kapı zil çalışından anlıyordum. "Aaaa, tabi insan sevdiğinin ge-

lişini hissedermiş, nasıl da koşarak kapıyı açmaya gidiyorsun?" diyorlardı. Hissiyattan ileri, kapı zilinin içindeki sanki cana gelen kuş, canı- raş bir feryat koparır koparmaz, acı çekmesin diye fırlıyordum. Ve her gün o

kuşu, EX'in parmakları altında daha çok ezilmekten kurtarmak için koşarak açıyordum sokak kapısını...

• Yanında güzel biri varsa çirkinsin, yanında zayıf biri varsa şişkosun, yanında iyi biri varsa kötüsün, yanında zengin biri varsa fakirsin, yanında yeni bir sevgili varsa sen EX'sin....

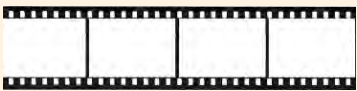
• Bitişten önce son bir çıkış arayan ve koca olarak antiromantikliğinden hiç ödün vermeyen EX'in, eş ile hafta sonu gezisi dediği bir türbe ziyaretinde dilek dilerken bulmuştum kendimi. Yüksek egolu EX, "bu evlilik devam etsin

dilediğini biliyorum," diyor. Halbuki; EX'in dileği kabul olursa ben de otomatikman kurtulmuş olacaktım.. "EX ne diliyorsa bana da EX'in dileğinin aynından çekek Telli Baba".... diye dileni-

yordum elimdeki teller aracılığıyla ...

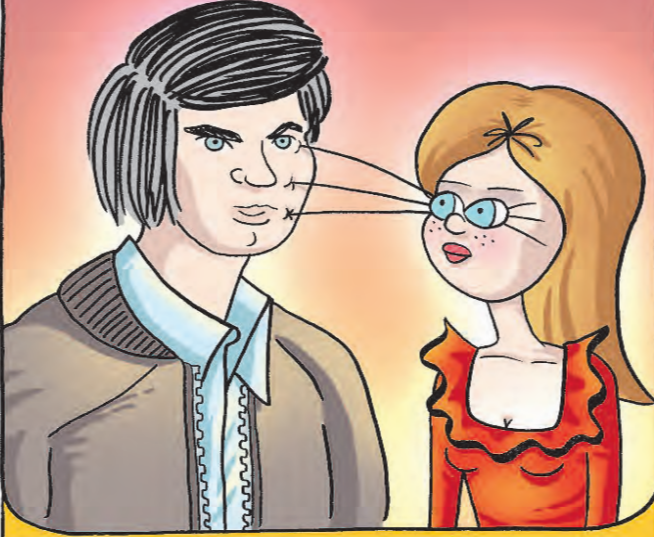
• Birileri "kandırıldık" diye savunma yapıyor, ama bu gerçek kandırılanlar için geçerli bir savunma olarak kul-lanılmıyor ... "EX ile kandırıldım evlendim" demek aklıma gelmedi ama EX tarafından sinsice atlatılarak resmen "kandırıldım" ve ayrıldım ..

• EX, evi terk etmesine ramak kala sürekli boşanan kişileri ve boşanma hikâyeleri anlatıyordu. Bana boşanmayı anlatma, boşan git... diyerek gözümün önünden geçecek hayatımın film şeridine bir bant daha ekleme yapıyordum...

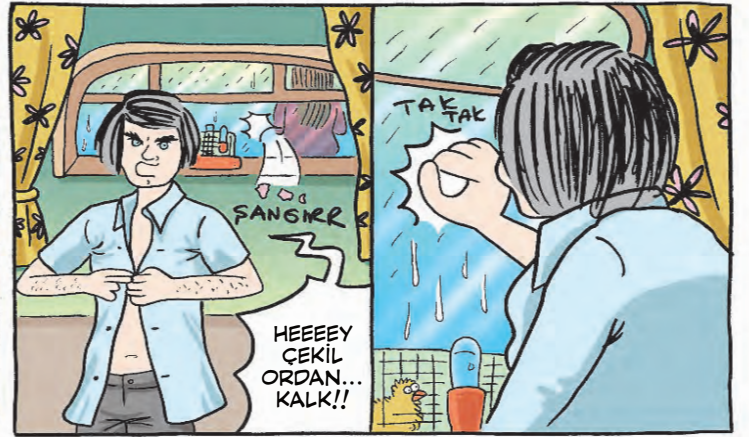

TARIK AKAN - İPEK NAZIR

BAYAN YANI FİLMCİLİK

UMUT DÜNYASI

ANNEN BABAN MERAK ETMİŞTİR.. NİYE EVDEN KAÇTIN?

ANNEM BABAM YOK.. İKİSİNİ DE TANIMADIM. ÇOCUK ESİRGEME KURUMUNDA BÜYÜDÜM BEN...

MADAM ESTER KİM? BÜTÜN GECE ADINI SAYIKLADIN!

PATRONUM..ONDAN KAÇIYORUM.. BEYOĞLU'NDA ESTER LAUDER DİYE Bİ KOZMETİK DÜKKANI VAR. EVVELKİ GÜN PARA VERDİ.. TAHTAKALEDEN ESANS, BOYA ALMAYA GÖNDERDİ. PARAYI DÜŞÜRMÜŞÜM.. BANA HIRSIZ PIÇ..

DEMİŞ.. GÖRELİM ESTER HANIM NE SÖYLEMİŞ?

SENİ POLİSE VERİCİİM DEDİ.. İNANMADI BANA.. KAÇTIM.. BÜTÜN GECE SOKAKLARDA YÜRÜDÜM EN SONUNDA Bİ BAHÇEYE GİRDİM.. BURASIYMIŞ..

EVİNİ BİLİYÖ MU BU ESTER ?

EVİM YOK.. DÜKKANIN ÜSTÜNDE KALİYODUM..SİZİN GİBİ İYİ İNSANLARLA KARŞILAŞTIĞIM İÇİN ÇOK ŞANSLİYİM. KARANLIKTAN KORKUYORDUM, ERKEKLERDEN, UÇAN TEKMELERDEN KORKUYORDUM.

BU AHMET BAYAA KAFAMA YATMIŞTI. BU EVE MİTİLİ ATMALIYDIM. UZUN BOYLU, TARIK AKAN GİBİ YAKIŞIKLIYDI.. ÇÖPSÜZ ÜZÜMDÜ.. NE Bİ KAYNANA, NE Bİ GÖRÜMCE NE ELTİ.. OHHH KAFAMI DİNLERDİM.. BİR ERKEĞİN KALBİNE GİDEN YOLLARDAN EN BİRİNCİSİ, G. TÜNÜ YYIM AYAKLARI YAPMAKTI. AYAKLANINCA ORTALIKI BIRAZ TOPARLADIM. KUŞUN YEMİNİ SUYUNU VERDİM. HAYALİ AVUSTRALYA'YA GİTMEKTI.. YOL GÖZÜMDE BÜYÜYÖRÜDÜ AMA ONU DESTEKLEMELİYDİM...

BAK NE DİYÖR... AVUSTRALYA'DA ARAZİ ÇOK GENİŞ VE BOŞ... ÇALIŞACAK İNSANA BÜYÜK İHTİYAÇ VAR.. İKLİMİ SICAK, YENİYİLİ YAĞMURLU KARLI DEĞİL, GÜNEŞLİ HAVALARDA KUTLARLARMIŞ KİŞİ BAŞINA DÜŞEN MİLLİ KANGURU SAYISI 100..

HIMMM HOJTUR AMA BENENA !!

AHMET'İ KAFESLEMELİYDİM.. NEYSEKİ KOMŞULAR DEDİKODULARIYLA DESTEK OLDULAR VE BANA EVLENME TEKLİF ETMEK ZORUNDA KALDI..

BANA ACIDIĞIN İÇİN EVLENMEK İSTİYOSUN..

YOO NALAKASI VAR?

EVET ÖYLE..

HAYIR.. SENİ SEVİYÖRÜM..

PEKİ YA AVUSTRALYA'YA GİTME HAYALİN?

BAK NE DİYÖR.. BİR AKŞAM KARIM GÜRSEL'İ KARŞIMA OTURTTUM.. YA BENİMLE AVUSTRALYA'YA GELİRSİN YA DA BEN TEK BAŞIMA GİDER ORADA BİR KANGURUYLA EVLENİRİM DEDİM.. TABİ HEMEN KABUL ETTİ..

OLLEYYY BERABER GİDİYÖRÜZ..

GÜNAYDIN

Auustralya'daki Türkler...
Hani sefa petey...

EV SAHİBİMİZ HACER ABLA BANA KENDİ GELİNLİĞİNİ VERDİ. BIRAZ KISA GELDİ AMA OLSUNDU.. İKİMİZE BİLET PARASI BİRİKTİRMİK İÇİN HARIL HARIL ÇALIŞIYORDUK.. HACER ABLA DİKİŞ MAKİNESİNİ VERMİŞ BİR KAÇ DA DİKİŞ İŞİ BULMUŞTU..

TİRR TİRR TİRR

SAĞLARIMI YIKAMIYOR KAFAMDAN ÇIKAN YAĞLARI SÜZÜP SATIYOR, EVİN BÜTÇESİNE KATKI SAĞLIYORDUM.

• Bütün yazı şortla, kısa etekle, kol-suz ya da askılı bluzlerle geçirdim. Birçoğunuz gibi. Otobüste Abdullah Çakıroğlu ile benim değil de Aysegül Terzi'nin karşılaşmış olması, kaderin bir cilvesi. Aysegül Terzi benim, sizsiniz... Elimizden alınan da bizim "yaşam tarzı"mız.

• Yaşam tarzınıza karışmıyoruz, tekme atıyoruz.

• Romantizm: Sevdiceğim seni öyle seviyorum ki, ağzının ortasına minnak bir tekme atsam geliyor.

• Abdullah Çakıroğlu önce serbest bırakıldı. Sonra gelen tepkiler üzerine tutuklandı. Adaleti gerçekten de "söke söke" aldığımız dönemler.

• Milli Gazete yazarı Mehmet Şevket Eygi: "Parlak günler geliyor, kadınlar dekolteyle erkekleri tahrik etmeyecek" demiş. O parlak günler gelmiş bak, tek-meler havalarda uçuşuyor.

• İzmir'de bir kadın, kendisine yaklaşıp tanışmak istediğini söyleyen iki erkeğe hayır dedi diye dayak yedi. Ülkemiz gazeteleri bunu "dekoltesinden cesaret alarak" diye verdiler. Yurdum gazetecisi mırıldanıyordu!

• Adam gelmiş, nazikçe "tanışabilir miyiz?" demiş, sen reddetmişsin. Olur mu hiç! Bu topraklarda sadece beş dakika "efendi" durdu diye, kadınların her istediğini yapması gerektiğini zanneden milyonlarca erkek var. Sadece erkek doğdukları için doğuştan ayrıcalıklı olduklarını düşünüyorlar. Yıllarca televizyonlarda da şişirildi bu. Okumuş, meslek sahibi kadınları mahalle kaba-dayılarına aşık etti diziler. Nice avukat, doktor, müzisyen, öğretmen kadın; mahallede boşa gezen eli tabancalı adamlara aşık oldu. Bütün olayları onlar çözdü ve okumuşun okumuşluğu, gereksiz bir aksesuar gibi yok oldu gitti. Kadın değil, erkek biliyordu doğruyu.

• Ağızlarından küfür, mizaçlarından öfke, duruşlarından şiddet düşmeyen bu adamlar; televizyonlardan hepimizi taciz ederken, kadının bireyliği yok oldu. Bak işte, şimdi o erkek cehaleti örgütlendi! Kutlu olsun!

Müdürlüğünü yürüttüğüm Batman Belediyesi Şehir Tiyatrosu bugün itibarı ile kapatıldı.

• Batman Şehir Tiyatrosu, Batman Belediyesi'ne atanmış kayyum tarafından kapatıldı. Yaşam tarzınıza karışmıyoruz, tiyatroları kapatıyoruz.

• Aslı Erdoğan'ın ardından Nemiye Alpay da tutuklandı. Bu iki güzel insan, biz günlük hayatın telaşında okuldan işe, işten eve koştururken, beş karışlık

hücreleri arşınıyorlar. Günler oldu... Çok büyük metaforlar kuruyor memleket, gerçekten de "düşünce hapiste".

• İçimin sıkıntısından yaşıyamıyorum.

• Bizim gibi ülkelerde zamanın en büyük ayıbı, durmadan geçmesidir.

Aslı Erdoğan bir ayı aşkıdır, Necmiye Alpay bir aya yakındır tutuklu. Hürşit Küller ise, aylar oldu kayıp. Zaman biraz ayıp etmiyor musun; böylesine akıp gidecek, böyle yürekten icitecek ne vardı?

• "Eğitim-sen"li onlarca öğretmen görevlerinden alındı. Kimileri doğru dürüst bir gerekçe gösterilmeden gözaltına da alındılar. Nezarethanelerden bebek emziren kadın öğretmenler gördük. Türkiye'nin Kırmızı Pazaresi vakası. Herkes biliyor o öğretmenlerin tek suçunun sadece sendikali olmak olduğunu. Herkes biliyor, ama susuyor.

• Görüyoruz ki Lozan mozan, Kurtuluş Savaşı ya da padişahlar falan deyince; her şeyi bize yanlış öğretmişler. Hiçbir şey aslında görüldüğü gibi değilmiş. Yahu yoksa Türkiye Cumhuriyeti diye bir ülke de mi yok? Belki hiç kurulmamıştır di mi?

• Bakın şimdi; biz bir tımarhanenin sakinleriymişiz, hepimiz kendimizi Türkiye Cumhuriyeti diye bir ülkede yaşıyoruz zannedyormuşuz. Doktorlar da bizi iyileştirmek için bu oyunu sürdürüyorlarmış. Shutter Island'daki gibi. İnan olsun daha mantıklı...

• 28 Belediye başkanının yerine kayyum atandı. Kayyumlu demokrasi. Yersen...

• Bir buçuk ay önce demokrasi elden gidiyor diye sokaklara dökülen memleketin 28 belediyesine kayyum atanıyor. Bu ne yaman çelişki anne?

• Eskiden herhangi bir suça bulaşmış bir belediye başkanı görevden alındığında yerine atanacak başkanı belediye meclisi belirlerdi. Bu banal gelenekler de tabi Eski Türkiye ile tarihe karıştı gitti.

• Altan kardeşler, "subliminal darbe mesajı" verdikleri için gözaltına alındılar.

Önce telekinezi ile öldürmeye çalıştılar, şimdi de subliminal mesajlarla zarar vermeye çalışıyorlar. İlluminati, çek elini Türkiye'nin üstünden!

• Anıtkabir'in baya böyle orta yerine çocuk parkı koymuşlar. Yahu Anıtkabir'i geçtim, herhangi bir şehitliğin ortasına çocuk parkı koysan yakışık alır mı? Herhangi bir mezarlığın ortasına? "Ölümlere, liderlere, önderlere saygı" bizim geleneğimiz. Yoksa Avrupa'da mezarlıklar parklarla bile birleştirilebiliyor.

• Binali Yıldırım, evlendirdiği yeğenine "itaat et, rahat et" nasihatında bulunmuş. Egemenlik kayıtsız şartsız erkeğindir?

• Kırk yıllık Orwell sözüne update: "Bütün erkekler eşittir, ama bazı erkekler daha eşittir."

• Şebnem

Bozoklu'nun donuyuz!

• Metrobüste şöfor

klima açık mı diye

soran yolcuyla bıçak-

ladı. Birkaç gün sonra

da başka bir metrobüste

bir şöfore bıçakla saldırdı.

İnsanlar bildiğin cinnetin

eşiğinde yaşıyorlar, ha geçirdim ha

geçirecem derken ömür geçiyor. Bazen

işte toplu taşımadaki falan cinneti geli-

yor da, şöfore bıçak çekiyorlar.

• Naber dedimiz insan "iyiyim"

derse önce bi sessizlik oluyor artık. Nası

iyi lan? Nası iyiyim yani, napiyomuş ki

iyiyim, ne demek iyiyim yani?

• İyiyim demiceksin, "ben eh işte

napayım iyi olmaya çalışıyorum ya

herkes gibi" dicesin! Saygılı ol azıcık!

İyiyim de neymiş! Hayret bişey ya.

• İstanbul

Çapa Tıp

Fakültesi

Hastanesi'nde

40 sağlık

çalışanı yemek-

ten zehirlenince,

konuyu göndeme

getiren taşeron

statüsü hasta

bakıcı Cemal

Bilgin, işten

çıkarılmış. "Bizi küçük düşürdün" demişler. Yanlış sormuş Cemal Bilgin, "niye 40 kişi, az değil mi" diyecekti.

• Okullar açıldı ve yeni eğitim-öğretim yılı başladı. Ama ne kadar adil başladı, orası tartışılır. Bazı okullarda resmen parası olanlar ve olmayanlar diye sınıfları bölmüşler. Kimileri 600 liralık, kimileri de 2 bin 500 liralık paketle İngilizce öğrenecekmiş. Kim sorarsa devlet okulu, kim sorarsa eğitim anayasal hak.

Ücretsiz eğitim diyen öğretmenler gözaltında, yoksul veliler kendini dünyanın en güzel ülkesinde yaşıyor zann ediyorlar! Hadi bakalım, iyi dersler arkadaşlar.

• Bana göre kapitalizmin gelmiş geçmiş en büyük başarısı yoksul halkı sağcı yapabilesidir. Yoksulu sağcı olan memleket, her zaman neo-liberal talana açık olur. Dünyanın yüzde 1'ini bile oluşturmayan bir kesimin değerlerini kendi değerleri zanneder ve öylece ömür geçirir o yoksul halk. Üzerindeki hiçbir şey yerli üretim değil, buğdayı bile dışardan alırsanız, elinde bir tek salladığınız bayrak kalmış, onun da kumaşı Çin'den geliyor. Ah benim yorgun muhafazakarım... Sana hem yazık, hem de değil aslında.

• Burdur Milli Eğitim Müdürü Mahmut Bayram, sosyal medyadaki bir paylaşımında "bir kadın evinden süslenip çıkıp evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse, o kadar erkeklerle zina yapmış gibidir" diye paylaşmış. Bir şey demek istiyorum ama diyemiyorum ya. Hatta demiyorum yani, ne diyeyim ki.

• Türkiye'de doğan Suriyeli çocukların yüzde 61'i eğitim olanağı bulamıyormuş. Türkiye'nin yakın gelecekte büyük bir cahil ordusu olacak. Bildiğimiz anlamda 'Eski Türkiye'nin bittiği dönem de asıl o zaman başlayacak işte.

• Topkapı Sarayı, bakımsızlık nedeniyle çökme riskiyle karşı karşıyaymış. Topkapı Sarayı Müzesi'nin taşıyıcı duvarlarında büyük yarıklar oluşmuş, hazine bölümü ise güvenlik nedeniyle ziyaret kapatılmış.

Kürsülerden habire padişah övüyor-sunuz, ama koskoca Topkapı Sarayı yıkılmanın eşiğinde. Bu ülkede çıldırmamak, başlı başına bir direniş gerçekleşen.

• İsvetç, günde 6 saat çalışacak artık.

Sadece belli bir kesim ya da yüksek düzey memurlar falan değil, herkes. Yani gayet haftada 5 gün, günde 6 saat çalışacaklar. Ama biz çalışmalara dayanmıyoruz. 24 saat de çalışsak yetiremiyoruz, yetmiyor. Giderek yok-sullaştığının idrakına varamayan halkım benim... Köprü açılışlarında balon uçuran, ama o köprülerden geçecek parası olmayan memleketim. Sen 8 saat çalış, 10 saat çalış. Yetmezse günde 2 saat uyu. Çünkü muhafazakarlık bunu gerektirir de ondan.

- Donald Trump'tan da Tahtakale esnafı gibi başkan olacak galiba. Adam hem Meksika'nın önüne duvar yapacak, hem de parasını Meksikalılara ödetmeye çalışıyor.

- Fransa'da Coca Cola fabrikasında 50 milyon dolarlık kokain bulunmuş. Yahu film gibi hikaye! İçici miymişler, yoksa satıcı mıymişler acaba? Coca Cola'da vaktiyle eser miktarda kokain olduğunu biliyorduk da, 50 milyon dolar biraz çok değil mi ya.

- İMÇ TV, Özgür Radyo falan birer birer kapatılırken, ortalığa Doğan Medya ile Yalçındağ arasındaki konuşmalar saçılıyor. Telaşa mahal yok; rezilliği çıkmamış tek bir şey kalmayınca kadar sürecek bu çürüme. Gerçek basın namına bir şey kalmadığından, sizin haberiniz olmayacak ama.

- İstanbul LGBT'nin ofisi boşaltılmak istemiyormuş. Gerekçe, mal sahibinin muhafazakar oluşumuş. Kiracı LGBT olunca abdesin mi kaçıyor, noluyor?

- Dilek Dündar'ın pasaportuna Atatürk Havalimanı'nda el konuldu ve yurtdışına çıkmasına izin verilmedi. Sonra da yurtdışında bulunan Can Dündar'ın şikayetçi olduğu davaya zorla getirilmesi için karar çıktı. Twitter'da Can Dündar, "şikayetçi olduğum davada tutuklanmasam bari" diye yazdı. Yani umarım tutuklanmazsın gerçekten. Sen gene de davaya giderken yanına çamaşır falan bir şeyler al Can Dündar.

- Yılların sanat eleştirmeni ve küratör Beral Madra, "CHP'den çok HDP'li olduğu için" AKP'li Bülent Turan tarafından eleştirildi. Şimdilik CHP'li

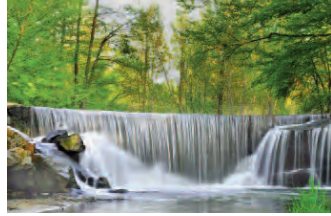

olmamıza bir raddeye kadar müsaade ediliyorsa demek ki.

- Tübitak'ın reddettiği bilim projesi, dünya birincisi oldu. Umarım çocuklar darbecilikle falan suçlanmazlar, önleri kesilmez ya da başlarına bir şey gelmez.

- Bilimadamları, kadın yumurtası olmadan bebek üretmenin bir yolunu bulduklarını açıklamışlar. Umarım artık kadın yumurtası olmadan sadece erkek üretirsiniz ve biz kadınları da rahat bırakırsınız. Biz geldiğimiz yere, Venüs'e geri dönmek istiyoruz!

- Istranca Ormanları büyük tehdit altında. Gözümüzün önünde eriyip gidiyor. Taş ocaklarıyla ormanlar yok edilirken, nükleer santralle bölgenin tamamı yok olabilir. Çocukluğumun geçtiği bir cennet köşesidir Istranca Ormanları. Havası serin, suyu buz gibidir. İleride en azından gördük deriz; "Eski Türkiye'yi de, Istranca Ormanlarını da görmüştük. Güzel günlerdi..."

- Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, "kamu yararı"nı gerekçe göstererek doğaya atık bırakan tesis yapan yatırımcılara, kestikleri ağacın iki katını başka bir alana dikme zorunluluğu getirdi. Ancak buna uymayanlara ağaç başına 200 lira para cezası kesilecekmiş. Yahu çok oldu ya, birazını al istersen, ayıp olmasın yatırımcıya.

- Bu arada: "Kamu yararına ağaç kesmek". Kayıtlara geçsin.

- Türkiye, neredeyse ilkokuldan itibaren İngilizce eğitimi verip asla öğretmeyen bir ülke. Hiçbir şey değilse bile, bu dış mihrakların oyunu olabilir. Çünkü sadece kendiyile ilgilenen, bencil, kibirli ve ukala bir toplum olduk çıktık. Dünyanın kalanını birazcık anlayabilsedik, işler bu raddeye gelmeyebilir.

- Burada dillendirdiklerim, bahsettiklerim falan... Sadece mırıldanıyorum. Bu minik mırıldanmaların, bu minnak mırılların kimseye zararı yok. Çünkü ifade özgürlüğü yoksa bile, mırılda da özgürlüğü varmış; öyle diyollar. Herkese mırıl mırıl bir ay dilerim.

Bayan Yanı | 11

Onlar iki aydır içeride

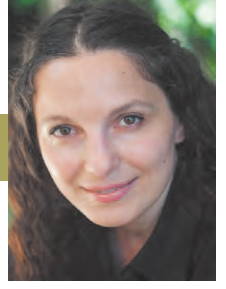

Heykele şekil veren ilk kadın parmaklarının sahibi:

Sabiha Ziya Bengütaş

info@ozlemozdemir.net /
twitter: @ozlemozdemir

Özlem Özdemir

Ülkemizde heykeltıraşlık mesleği, birkaç istisnası dışında, Cumhuriyet ile başlar. Öncü kadınlarımızın portrelerinde bu ay, kadınlarımızın heykeltıraşlığı meslek olarak benimsemesinde öncülük yapan, Türkiye'nin ilk kadın heykeltıraşı Sabiha Ziya Bengütaş'ın hayatına bir yolculuk yapalım istedim.

Heykel mektebindeki ilk kız öğrenci

Sabiha Ziya Bengütaş, 1904' de İstanbul' da doğar. İlk öğrenimini Eyüp Sultan Reşadiye Numune Mektebi'nde yapar. Babası Ziya Bey'in Şam'da görevlendirilmesi üzerine ailesiyle birlikte oraya gider. Eğitimini 4 yıl Şam'da sürdürür. Burada bir yıl da Fransız Katolik Mektebi'ne devam eder. Daha sonra ailesi İstanbul'a döner ve Büyükkada'ya yerleşir. Sabiha Hanım, burada Köprülü Fuat Paşa Okulu'ndan mezun olur. Küçük yaştan beri güzel sanatlarla tutkusu vardır. Okulda, evde resimler yapar. Bu alandaki yeteneğini geliştirmek için, daha liseyi bitirmeden, 1920'de Sanayi-i Nefise Mektebi'nin Resim Şubesi'ne girer. Bu sırada kendi kendine, antik bir büstü kopya eder. Eseri gören Heykel Şubesi Hocası İhsan Bey, bunu Sabiha Hanım'ın yaptığına inanmaz. Gerçeği öğrenince ona, "Sen, evin temelini yapmadan çatıya çıkmışsın," diyerek onu yüreklendirir. Sanayi-i Nefise Mektebi'nin Resim Şubesi'nde bir yıl çalıştıktan sonra bölüm değiştirerek, Heykel Şubesi'ndeki 3 erkek öğrenci arasına ilk kız öğrenci olarak katılır...

Sabiha Hanım Sanayi-i Nefise mensupları arasında açılan sınavda birinci olarak yurt dışına gitme hakkı da kazanır. Roma Güzel Sanatlar Akademisi'nde Prof. Luppi atölyesinde ihtisas yapar. İtalya'daki çalışmaları mesleğinde olgunlaşmasını sağlar. Daha sonra Taksim Meydanı'ndaki Atatürk abidesini yapan ünlü İtalyan heykeltıraşı Canonica'nın asistanlığını yapan Sabiha Hanım, onunla birlikte İtalya'ya giderek 18 ay

atölyesinde çalışır. Yurda döndükten sonra yoğun bir çalışma içerisine girer.

Sergilere katılan ilk kadın heykeltıraş

Sabiha Bengütaş çok sayıda eseri olan, birçok sergiye katılan bir sanatçıdır. Saltanat'ın son yıllarında başlayan ve Cumhuriyet'in ilk yıllarında gelenekleşen Galatasaray sergilerine, 1925'te ilk kez katılan kadınlar arasındadır. 31 Temmuz 1925 günü açılan sergide Sabiha Hanım'ın üç eseri yer alır. Bunlardan biri Ahmet Haşim'in büstüdür. Sabiha Hanım'la birlikte bu sergiye, ikinci kadın heykeltıraşımız Melek Ahmet Hanım da bir eseriyle katılmıştır. 1926'daki sergide Sabiha Hanım'ın üç eseri; *Hakkı Şinasi Paşa*, *Prof. Dr. Âkil Muhtar* ve *Ressam Hikmet Bey*'lerin büstleri, büyük takdir toplar.

1933'te Abdülhak Hâmid'in torunu diplomat, Şakir Emin Bengütaş'la evlenir. Bir diplomat eşi olarak değişik ülkelerde bulunan Sabiha Bengütaş, yabancı ülkelere de meslek çalışmalarını sürdürür. Mizaç itibarı ile ne klasik ne de modernidir. Ona göre, üslup mevzu bahis olmaz. Aranılan şey, sanat kıymetlerinin mevcut olup olmamasıdır. Yalnız, sanatkarların modern çalışmasını, yani cesaret göstermesini, tasvip eder. Ancak tüm sanat eser-

"Sanat güzelliğin ifadesidir. Bu ifade, söz ile olursa şiir, nağme ile olursa musiki, nakş ile olursa ressamlık, oyma ile olursa heykeltıraşlık, bina ile olursa mimarlık olur."

Mustafa Kemal ATATÜRK

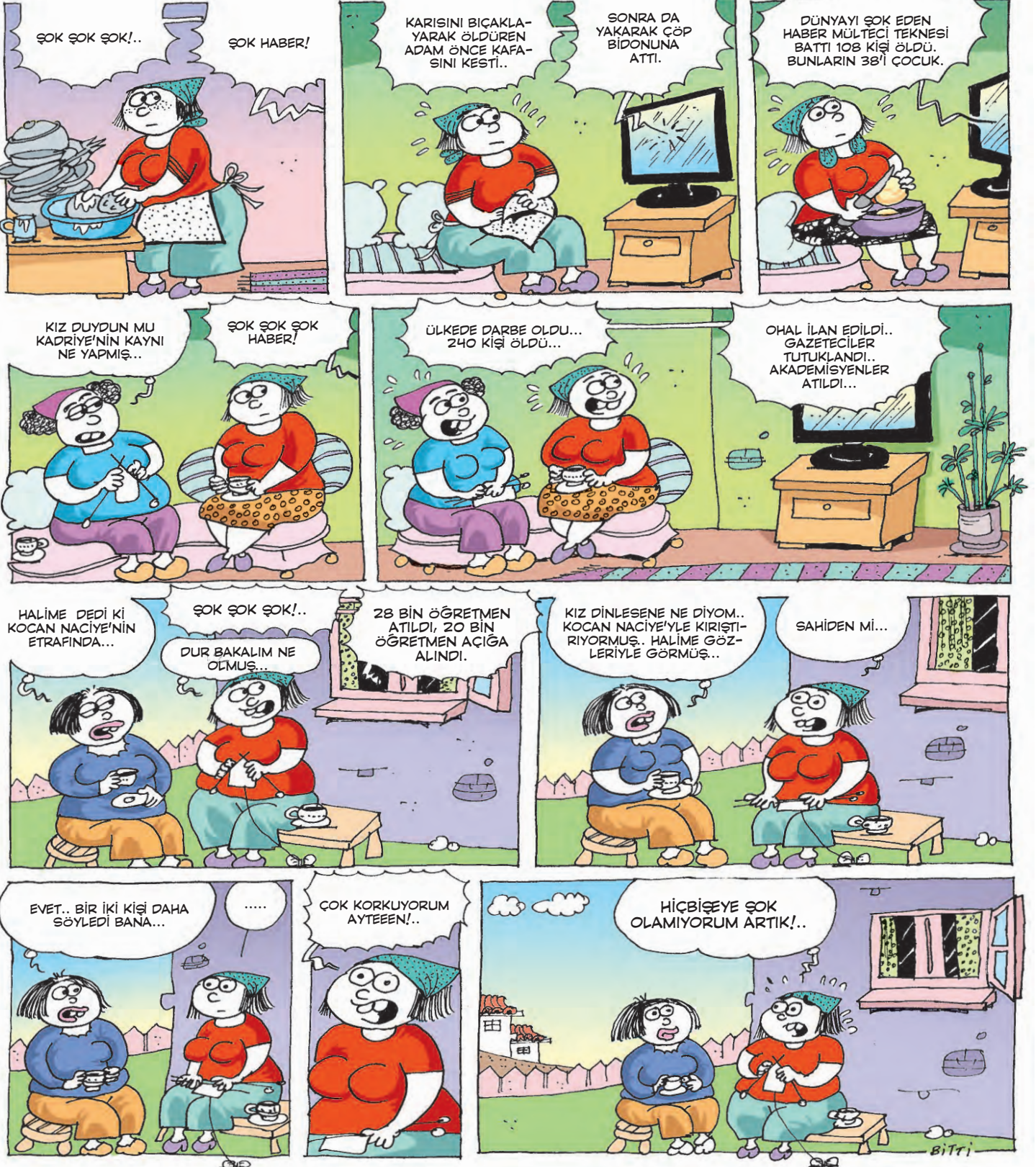
lerinde temel ve esasın, duygu ve samimiyet olduğuna inanır.

Çankaya Köşkü'ndeki Atatürk heykelinin yaratıcısı

1938'te Atatürk ve İnönü için açılan heykel yarışmasında birinci olur. Bu heykellerin eskizlerini Türkiye'de hazırlar, eserleri Roma'da tamamlar. Atatürk'ün büyük, üniformalı heykeli dünyanın en değerli mermerleri olan Carra mermerindendir ve günümüzde Çankaya Köşkü'nün bahçesinde yer alan heykelin ta kendisidir! İnönü'nün heykeli ise Garp Cephesi Kuvâ-yı Milliye büstüyle, Mudanya Mütarekesi dönemini sembolize eder ve Mudanya'da bulunmaktadırlar.

Türkiye'nin ilk kadın heykeltıraşı olan Sabiha Hanım, Atatürk, İsmet İnönü dışında da çok sayıda tanınmış kişinin heykel ve büstlerini yapar. Bu ünlüler arasında; *Abdülhak Hâmid*, *Ahmet Hâşim*, *Nâmik İsmail*, *Bedia Muvahhit*, *Prof. Dr. Âkil Muhtar*, *Hakkı Şinasi Paşa*, *Ali Fuat Paşa* da bulunur. Çalışmalarını ilerlemiş yaşında da sürdürür. Eşi Büyükelçi Şakir Bengütaş emekli olduktan sonra Ankara'ya yerleşirler ve mutlu bir hayat sürerler. Eşinin ölümünden sonra Sabiha Hanım, resim ve büstler yaparak avunmaya çalışır. Hayvanlara karşı büyük sevgi besler. Özellikle cins köpekler en sevimli dostları olur. Ağabeyi ile kız kardeşi kendisinden önce ölen Sabiha Bengütaş, yalnızlığını gidermek için Nural adında bir kızı manevi evlat edinir. Yaşlılık dönemini huzur içerisinde geçirir. Zevkli ve uzun süren sanat hayatı olur. 2 Ekim 1992 günü de vefat eder.

Sabiha Bengütaş:
"Çok tetkik etmek, fakat taklit etmemek taraftarıyım. Sanat, her şeyden evvel, şahsi olmalıdır."

Kocışkoya Sunum

- Bi saniye anne ya, şimdi anladım sabah beri niye beni kurdelelere fiyonklara felan boğduğunu. O cep telefonunu indirir misin lütfen... Kime göndericen böyle fiyonklu fiyonklu pişmaniye pakedi gibi resimlerimi ya?

- Kız yolmasana fiyonklarını, doğru dur... Sıdıka, suratını maymun yapma evladım. Koca kızsın, yakışyo nu hiç bak... Son bi poz... Az bi gül yavrum ya, sunumumu berbat ediyosun...

- Hay sunamaz olun inşallah ya. Ayıptır sorması kime sunuluyorum acaba ben anne?

- Yabancı diil kız. Şetaret Halana göndericem, o da çocuğun annesine gösterecek feysinden. Sen dalga geçiyosun ama devir sunum devri Sıdıka. Enternette görmüyo musun, sabah akşam bi şey fırfırlayıp kocışkolarına sunuyo karılar. İşte biz de şık bi sunumla sana esnaf kocışko bulucuz Allah'ın izniyen...

- Peki, bişi sorcam esnaf kocışko hangi aşamada sunucak bana kendini? Bakalım ben beğencek miyim herifişkonun sunumunu?

- Geri zekâli geri zekâli konuşma Sıdıka. Al bakiim ağzına şu maytapı...

- Bi saniye! Niye ağzımda maytap çubuğu yakıyoruz ya?

- Sunum gereği yavrum. Hani bağzı kokteyl bardaklarını, tatlı tabaklarını felan yanan maytapla sunum yapıyollar ya, o şekil... Kıpraşma kız... Sıdıka itişme anneyle, itaat et rahat et yavrum!

- Hayatta olmaz ya... Ya bırak... Böyle man-yaklık mı olur canım. Bari dötüme de torpil sokup patlatalım... Tövbeler tövbesi...

- İtaatkar ol Sıdıka, söz dinle... Esnaf kocışko patlak dötülü bir hanımla izdivaç yapıp da naapsın? İtaatkar bak bakiim bi..

- Eyvah eyvah... Mevzuu giderek sado mazo sunumlara ilerliyo...

- Sadi Mazi dediğin kim kız?

- Sado mazo dedim anne. Her neyse, benim çekimim bittiyse ver ben de seni çekiyim. Şık bi sunum yapalım Tombik Safiyeme...

- Ahahah. Olur mu kız ööle şey. Alan almış satan satmış. Sunumum mu kalmış ayol benim. Hiç işim olmaz vallahi... Ahaha...

- Hayat bir sunumdur Safiye Saka. Instagram, feysbuk tivitır felan bunun için var. Her dakika kendi sunumunu yapcan. Yaptığın yemekler, yetiştirdiğin çiçekler, kösedeki kır-lentler... Öyle "Kocışkoyu buldum, yan geleyim yatayım" yok. Erkeğin kalbine giden yol sunumdan geçer. Habire sunum yapı-can, vericen kurdeleyi, vericen fiyonku, ortamı dantele, tüle bulıycan ki hem konu komşu hem de kocışko "Lan ne ciciş bi hanım" desinler. İlişki tav-samasın, kocışkonun gözü dışarlara kaymasın. Çolu-ğun çocuğun rızkı, evlerden irak, Tatyana'lara, Nataşalara akmasın...

- Diyosun... Kız hiç niyetim yoktu ama bi kaç foto da ben çekiniyim madem. Feysime koyarım, babangile gösteririm ak-raabalar bakar.

- Tamam o zaman alıyım ben o telefonu...

- Dur kız böyle olmaz. Gidip az bi ruj sürü-yim bari... Bana bak, çok yakından çekmiy-cen ama. Dombay gibi çıkıyorum sonra...

- Sıdıkağ, bi saat oldu heladasın kız. Bit-medi mi daha? ... Bana bak... Lan! Bi-tince "anne bitti" de, açıcım kapıyı...

- Yok iyiyim ben burda bööle. Aslında işim bitti de sunum için süslüyorum kakışkomu...

- Sıdıka bak çık dışarı, yeminle gider abini bulur kırdırırım şu kapıyı. Çık dışarı telefonumun sim kartını geri ver. Kızım deli misin sen, hiç telefon sim kartı yutulur mu?

- Asıl hiç insan öz kızını bir et parçası gibi sunum konusu yapar mı? Sosyete Lokantası Nusret mi bura, garnitürle dös eti mi süslüyon?

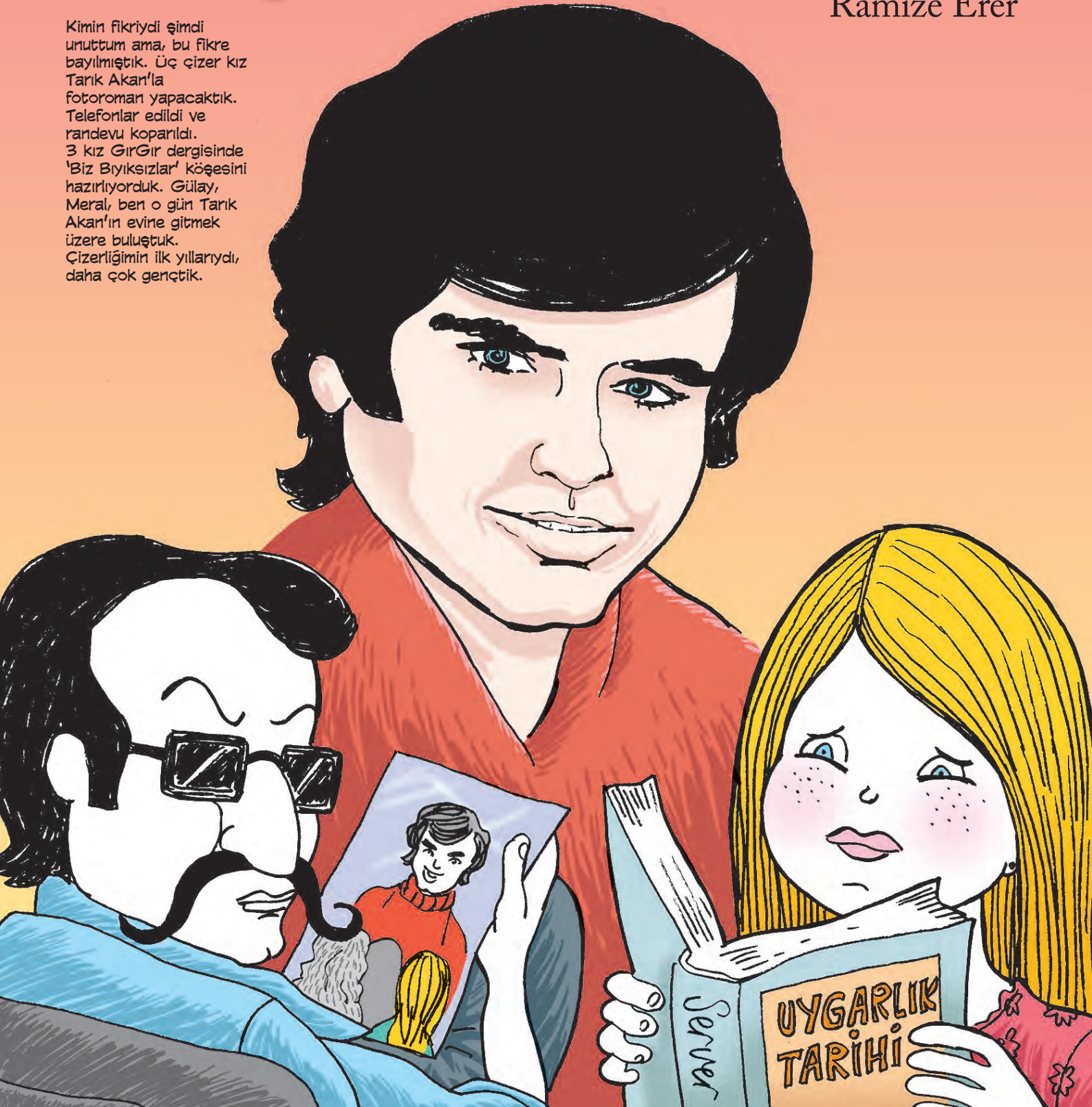
- Nusret kim kız? Her neyse ben senin iyili-ğin için yapıyodum yavrum bunları. Yuva ku-rulması için minik bir sunum dosyası hazırlamanın nesi kötü. Bak bütün tarikatlar felan böyle evlenme çağına gelmiş şakirtle-rin katalöglarını hazırlıyollarmış. "Evlendirme Ablası- Abisi" varmış. Bunun nesi kötü yav-rım. "Bir yuvaya bir çöp taşıyan cennete gider" denilmiştir. Hangi ana istemez evladı bir kocışko bulsun? Ha sen diyosan ki "Ben kendi kocışkomu kendim buldum. Sadi Mazi dediğim adamla yahut Nusret dediğim kişiyle bir izdivaç yapacağım" o zaman onu da ko-nuşuruz... Hadi benim güzel kızım, hadi çık dışarı da ver sim kartımı... Sıdıka... Sıdıka-ağ... Dur sen kız, dur orda. Babana camı çerçeveyi indirtip seni ordan çıkarttırmazsam bana da Safiye Saka demesinler. Bak gör, Sadi Mazi dediğin herifi Nusret'i felan hep-sini anlatıcım bir bir, vericem fitili, parçalat-ırcım seni...

Neşeli Günler

Ramize Erer

Kimin fikriydi şimdi unuttum ama, bu fikre bayılmıştık. Üç çizer kız Tarık Akan'la fotoroman yapacaktık. Telefonlar edildi ve randevu koparıldı. 3 kız GıRGır dergisinde 'Biz Bıyaksızlar' köşesini hazırlıyorduk. Gülay, Meral, ben o gün Tarık Akan'ın evine gitmek üzere buluştuk. Çizerliğimin ilk yıllarıydı, daha çok gençtik.

Çocukken Cüneyt Arkin'ı, genç kızlığa adım attığımda da tabii ki en çok Tank Akan'ı sevdim. Yeşilçam'ın diğer jönlere ağır ve yaşlı gelirdi bana. Gülşen Bubikoğlu'yla karşılıklı şımarıklıkları filmleri aşk filmi olarak bayılarak izler, aşkı şımarık sanırdık.

Evine gittiğimizde bizi kapıda karşıladı. Ne kadar genç, yakışıklı ve hafifti. Ya da oynadığı uçarı rollerin etkisiyle öyle düşünüyordum.

Senaryo gereği hayran hayran bakmamız gerekiyordu. Rol yapmamıza gerek kalmadan öyle bakıyorduk zaten. Bu yüzden çekimler kolay oldu.

Çok mütevaziydi. Bizi hiç kırmayıp her şeyi kabul etti. Bir leğen su doldurup ayaklarını içine soktuk, bizimle birlikte o da eğleniyordu aslında.

Beni en çok şaşırtan şey, ağır bir entellektüelin evinde olabilecek, evinizin bir duvarını boydan boya kaplayan zengin kütüphanesi olmuştü.

İSTERSEN
SENDE
KALABİLİR
O KİTAP
KIZ!

Bana vermek istediği kitap Oğuz Aral'ın bana "mutlaka oku" dediği kitaptı. Uygarlık Tarihi. Gerçekten okuyordu. Cümlelerin altı kalemle çizilmişti.

BENDE
İKİ TANE
VAR.

TEŞEK-
KÜRLER...
AMA, BEN
DE VAR
ZATEN.

Çekim bitince, teşekkür ettik, vedalaştık. Bir daha sinema perdesi dışında hiç görmedim onu. Sürü'de, Maden'de izlerken hiç şaşırmadım değişimine.

Fotoğrafları Oğuz Aral'a teslim ettiğimizde neşelendi, keyfi yerine geldi.

HA!
HA!...
PARMAK
ARASINA
BİR
ÇİÇEK
GİZİN.

Komiklik olsun diye, böyle bir saçmalık yapmıştık. İtiraz edip O'nu koruyamamıştık.

Dergi eline geçtiğinde çok kızıştı bize. Senaryoda olmayan, parmak arasına çizdiğimiz o çiçek onu rencide etmişti işte. Bizse verdiğimiz sözü tutamamaktan dolayı utanç içindeydik.

NASIL YAPARSINIZ BUNU, BANA
SÖZ VERMİŞTİNİZ...

...

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

FARC Gerillalarının Normalleşme Sürecine Gönüllü Olan LGBT Örgüt: GAAT

Barış ve Cinsiyet Eşitliği Bir Bütündür

Dağlar, insanlar, hatta ölüm bile yorulduysa, şimdi en güzel şarkı barıştır dedi Kolombiya. 50 yıllık çatışma son buldu. Amerika ve çeşitli devletler “düşük yoğunluklu asimetrik savaş” dediler bu uzun, kanlı ve hayli sancılı süreç; FARC gerillaları ise “özgürlük mücadelesi”. Neticede asimetrik savaş da, özgürlük mücadelesi de nihayetlendi. Elbette bölgedeki yerli halklar için ciddi kazanımlarla...

Ancak hiçbir savaş bir anda başlamadığı gibi, bittiğinde de işler bir gece yatıp kalkınca normale dönmüyor. Çünkü her savaş geride sarılacak yaralar ve onarılacak kalp kırıklıkları bırakıyor. Savaşın tozu dumanı durduğunda, yani ancak ateşkesten sonra görülür olan bu yaralar da, barışla birlikte sarılmaya başlanıyor. Ancak Kolombiya barışının gösterdiği en önemli şey, her iki tarafın da barış konusunda istekli ve de gerçekten barışa açık olması. Karşılıklı tahammül ve kabul, barışı tahsis edilebilir kılıyor.

Kolombiya barışı ayrıca barışın sadece bir ateşkes hali olmadığını, barışanların bir arada yaşayabilme ihtimallerini de gösteriyor. “Bir daha

kavga etmemek üzere barışmak”, gerçek ve tek barış olarak, kendi içinde amansızca kavga eden diğer tüm ülkelerin önünde bir örnek olarak parlayacak.

Kolombiya devleti ve FARC arasındaki barışın çok farklı boyutları var. Uzun zamandır süren barış müzakerelerini yürüten taraflar, ortamı sağlayan Küba ve gerillalarla özellikle şehirli halkın iletişim kurmasına yardım eden gönüllü kuruluşlar ve

örgütler; bu barışın asıl mimarları. Bu örgütler arasında özellikle bir tanesi var ki, hemen diğerlerinden ayrılıyor. Bu örgüt; GAAT yani “Fundación Grupo de Acción y Apoyo a Personas Trans” (Trans Bireylerle Dayanışma ve Mücadele Derneği).

GAAT’ı Kolombiya’da faaliyet gösteren ve çatışmaların bitmesiyle barışa destek veren diğer sivil toplum kuruluşlarından ayıran, bir

LGBT topluluğu olması. Kolombiya’da hiç LGBT topluluğu olmadığında değil kuşkusuz, ama böylesi önemli bir meselede sergiledikleri ilham verici ve yapıcı tutumla dikkat çekiyorlar.

GAAT, henüz FARC ve Kolombiya devleti arasındaki barış anlaşması imzalanmadığı dönemde, yani daha müzakereler sürerken, iki yıl önce barışa açık desteğini açıklamış ve arada devletle gerillalar arasında “barış elçisi” görevini yürütebileceğini dile getirmişti. 70’lerde İngiliz işçilerin grevine destek veren LGBT grupları gibi, toplum tarafından hiç hoş karşılanmadılar. Zira Kolombiya da tıpkı Türkiye gibi, özünde maço kültürün yaldr yaldr at koşturduğu bir toplumdur.

Kırsal alanlarda kadınların pantolon giymesi hoş karşılanmaz, LGBT bireyler toplum için büyük bir tabu olmasa da, gene de tamamen kabul edilmiş değildir. Erkekler bilyıklarını uzatıp burmayı, kocaman şapkalılarıyla at sürmeyi ve de sızana kadar içki içmeyi severler.

Halkın büyük çoğunluğunun Katolik olduğu ve Kilise’nin gücünün hiç sorgulanmadığı bu ülkede, her yıl başkent Bogotá sokaklarında düzenlenmeye çalışılan Eşcinsel Onur

Yürüyüşü, Katolik çoğunluk tarafından bir problem olarak algılanıyor ve her yıl yürüyüş dönemi pek çok tartışmalar yaşanıyor. Yürüyüş dönemi gazeteler, muhafazakar halkın hassasiyetleriyle ilgili haberlerle doluyor. Örneğin muhafazakar kesim, eşcinsel yürüyüşün çocukları olumsuz etkilediğini iddia ediyor ve eşcinseller kendilerini açıkça ifade etmeye başladığından beri, eşcinsel eğilimlerde genel bir artış olduğunu iddia ediyorlar. Kolombiya halkının bu tutumu bile, dağda 10 bin gerillası bulunan silahlı bir örgütle devlet arasında yürütülen barış müzakerelerine karıştırılacak en son örgütün bir LGBT örgüt olacağını ortaya koymaya yeter aslında. Ama yine de bu barışın, GAAT'ın varlığı sayesinde cinsiyet eşitliği ve ayrımcılık konusunda da atılan bir "barışma" adımı olması, sanıldığı kadar uzak bir ihtimal olmayabilir.

GAAT Yardımıyla Topyekün Barışma Kolombiya, açık ara Güney

Laura Weinstein, trans bir kadın. Hayatı boyunca ayrımcılık, hak ihlalleri, şiddet ve toplumsal öfke ile başa çıkmanın yollarını aramış durmuş bir birey.

çektığı nokta şu; ayrımcılığın ve farklı olana öfkenin olmadığı bir toplumda, iki farklı insan grubunu çatıştırmamanın imkansızlığı. Dolayısıyla toplumsal öfke, eninde sonunda savaşı destekleyen bir yakıtı dönüşüyor.

Laura Weinstein, trans bir kadın. Hayatı boyunca ayrımcılık, hak ihlalleri, şiddet ve toplumsal öfke ile başa çıkmanın yollarını

aramış durmuş bir birey.

Zaten GAAT, Laura gibi trans ve LGBT bireylerden oluşuyor. GAAT üyeleri, iki yıldır FARC gerillalarına destek toplantıları düzenliyorlar ve yüzleşmek zorunda kalabilecekleri toplumsal öfkeyle başa çıkma konusunda yardımcı

oluyorlar. Onları barış anlaşmasının imzalandığı bu dönemde yeniden Kolombiya gazetelerinin manşetlerine taşıyansa, gerillaların normalleşme sürecine, mağdurların toprak hakkı ve tarıma katkısı konusuna yaptıkları reel katılar oldu. O konuya birazdan geleceğiz. Öncelikle bu 50 yıllık iç çatışmada LGBT toplumunun durumuna bir bakalım.

50 yıl süren Kolombiya ihtilafının

tarafından tanındılar" diyor. Ancak Weinstein, sonuçtan yüzde yüz mutlu olmadıklarını da belirtiyor. Weinstein kadın derneklerinin ve LGBT örgütlerinin müzakerelerde daha çok yer almış olmasını dilediğini söylüyor. Buna rağmen, süreç boyunca gerillalara destek vermiş olmaktan bir an bile pişmanlık duymadıklarını da belirtiyor.

GAAT'ın Kolombiya barışıyla ilgili faaliyetleri sadece gerillalarla yapılan görüşmelerden ibaret değil. Aynı zamanda şiddet yıllarının mağdurlarıyla, kadın dernekleriyle ve kırsaldaki kasabalarda yaşayan insanlarla da görüşmüşler ve söyledikleri gibi "barış elçisi" titrini, göğüslerini gerekerek taşımışlar.

2014'te açıklanan manifestodan sonra çalışmalarını sürdüren GAAT,

Havana'da imzalanan belirli konuların kapsamının genişletilmesi hususunda ciddi bir tartışmanın başlamasına katkı sağladı. Buna göre savaş sonrası tarımsal alanlarda gerillalarla birlikte LGBT bireylerin ve kadınların da çalışabilmesinin yolu açılıyordu. Çünkü artık kadınlar ve özellikle de LGBT bireyler, bu savaşın mağdurları olarak tanınıyor. Laura bu madenin, kargaşa yıllarında evlerini ve kasabalarını terk etmek zorunda kalan LGBT'leri de kapsadığını ve kasabalarına, köyerine dönüp toprakla uğraşabileceklerini söylüyor.

GAAT ayrıca, gerillaların "tam vatandaş" olarak tanınmasını ve daha sonra savaş mağduru olarak kabul edilmelerini de talep ediyor. GAAT'a göre, öldürülen aktivistlerin onurlandırılması da bu sürecin amaçlarından biri olmalı. Laura Weinstein, "sadece gerillalar ya da paramilitarler değil, resmi devlet güçleri de suç işledi. Bütün bunların şeffaflıkla açığa çıkarılması gerekiyor" diyor.

GAAT'ın süreçte bir diğer katkısı ise, polis ve askeri güçlerin insan hakları ihlalleri hususunda derinlemesine incelenmesi ve gerekirse yetkilerin azaltılması konusundaki ısrar. Bu konunun toplumsal tartışmaya açılmasını istiyor GAAT. Çünkü Laura şöyle diyor; "böylesine silahlı kuvvetlerimiz varken ve başka senaryolarla savaş sürdürme ihtimali varken, barış anlaşması imzalamayız."

Amerika'nın en maço ülkesi olarak biliniyor. Maço erkeklerin boyunduruğunda olan bu ülkede aile içi şiddet, cinsel istismar ve kadına karşı şiddet rakamları da hayli umutsuz bir tablo çiziyor.

Elbette bütün Kolombiya yekpare olarak maço şiddete maruz değil ve de Kolombiya'nın tamamı yekten maçoğun yazılı olmayan kurallarını kabul etmiyor. Özellikle Bogota'da cıvı cıvı bir gençlik ve sosyal anlamda hayli aktif ve eşitlikçi bir nesil yetişiyor. GAAT da bu neslin dışlarından biri.

"İç ihtilaf kendini silahlı mücadele olarak gösterdi, ancak Kolombiya'daki savaşı asıl besleyen içinde yaşadığımız ayrımcılıklar düzenidir" diyor 8 yıllık GAAT üyesi Laura Weinstein, Cartel Urbano dergisinin sorularını yanıtlarken. Weinstein'in dikkat

özellikle ilk 30 yıllık dönemi, hiç de LGBT dostu bir dönem değildi. Zaten "La Violencia" (şiddet) olarak bilinen Kolombiya tarihinin en kanlı iç kargaşa yıllarıyla formunu alan FARC ve devlet güçleri arasında çatışmalar başladığında, her öteki gibi LGBT bireyler de ülkeyi bir yangın gibi saran şiddetten nasibini almıştı. Weinstein'e göre, özellikle ilk dönemlerde tecavüzler ve şiddet, LGBT bireylerin hayatının bir parçasını oluşturuyordu. Bu dönemde pek çok

LGBT birey, zorunlu göç ve dolayısıyla işsizlik ve seks işçiliği ya da uyuşturucu kuryeliği gibi bir kısır döngü içine girmişti.

Öte yandan diğer tüm aktivist organizasyonların başına gelen, LGBT derneklerinin de başına geliyor ve infazlar oluyordu. Dernek yöneticileri ve öne çıkan aktivistler, faili meçhul cinayetlere kurban gidiyor ve yerine gelenleri tehditlerle dolu bir mücadele bekliyordu. Zira paramilitar gruplar, hiçbir aktivist oluşum istemiyordu.

Neredeyse her toplumsal kesimin yara aldığı bu uzun süreç sonunda, GAAT'ın gerillalarla düzenlediği işbirliği ve dayanışma, barış anlaşmasının LGBT bireylerin de bu savaşın mağdurları olarak resmen tanınması ile sonuçlandı. Laura Weinstein, "sonunda LGBT bireyler de bu savaşın mağdurları olarak devlet

Frankenstein ve kahraman yeni dünya

Instagram/arzumuzun **Arzum Uzun**

Sanal dünya, genel dünya, cesur yeni dünya. En önemli meselenin Kardashian ve Jenner kızlarının şeftali poloları, kimin kimi gondiklediği ve elbette ki kimin ne yediği, ne içtiği, nerelere gittiği olduğu bir bambaşka bir dünya.

Kaliteli olanın değil sefil olanın beldelinin arttığı, ayarı popülaritesinden mükellef, bir aceeeyib dünya.

Dünyada her zaman basit olana onulmaz bir ilgi vardır.

İnsanlık tarihinin başından beri böyledir bu.

Herkes kendinden aşağıda bir şeyi izleyip kat-harsis yaşamaktan zevk alır.

Kendi haline şükrede ede.

(Cicişleri düşünün. Ajdar'ı düşünün. Gelin evlerindeki deli damatları, BBG Me-lih'i, Caner'i, Tülin'i düşünün...

Gözünüzün önünde manzara ber-raklaşsın.)

Ve günün sonunda o aşağıladığı, maymun gibi gördüğü, seyirlik bulduğu şeyin palazlanıp onu ele geçirdiğini görür.

Çünkü her canavar, sonunda palazlanıp sahibini yutar.

Mary Shelley'nin Modern Prometheus alt başlığıyla 1818 yılında yayınlanan ilk romanı Frankenstein'i ele alalım.

"Madem unutacaktın, beni neden yarattın?" cümlesinin asıl kaynağı da olan bu romanda (Cümle, şarkının söz yazarı rahmetli Sait Ergenç'e değil, Shelley'e aittir. Ve evet Sait Ergenç, Halit Ergenç'in babasıdır), genç tıp öğrencisi Dr. Frankenstein, ölümsüzlüğü bulmak ve üstün bir insan ırkı yaratmak adına girdiği çabada ortaya iki buçuk metrelik bir dev çıkarır.

Son derece saf olan bu devceğiz, insanların kendisine neden dehşetle baktığını anlamamakta, onunla dalga geçenler ve ondan korkanlar karşısında kalbi kırıldıkça kırılmaktadır.

Bu arada Dr. Frankenstein yarattığı ucubeden sıkılmıştır bile. Onunla uğ-

raşmak istememektedir. Yok olsun istemektedir. Onu ve ihtiyaçlarını görmekten gelmektedir.

Günün sonunda bir de sevdiği kızı başkasına kaptıran canavarımız iyice delirir.

Düşer doktorun peşine.

Sen misin beni bu dünyaya getiren diye.

İşte doktor önde bu arkada...

Amanın bir kaçış bir kovalama, ben diyim kutuplar, sen de çöller...

Eh, kırılan her şey sadece parçalanmaz canlarım.

Parçalar da elbette.

Canavar, bir yere rahat batan ve tanrıcılık oynamaya kalkan salak Frankenstein'in garısını, gardaşını öldürür.

Sonra doktor canavarın peşine düşer, ve canavarı tam yakalayacakken ölür.

Son karede canavar yaratıcısının ölümünü kaldırmaz, cesedinin üstüne kapaklanır ağlar da ağlar.

Bu dünyayı kendinden kurtarmak adına bir buz kütesinin üstüne atıldığı gibi kendi ölümüne, intiharına sürüklenir.

Ana fikir nedir?

Vallahi bence "sanal olarak yaratılan her şey yaratıcısını bir gün yutar ve kendini yok eder"dan başka bir şey değildir.

Konuyu sonsuz dağıttım hemen topluyorum.

Instagram ve Snapchat çok yeni iki mecra.

Ve bu yeni mecralar, tıpkı Twitter gibi kendine yeni starlar yaratmaya devam ediyor.

İlk etapta bir izleyici kitlesi bulan bu mini canavarlar, kısa sürede aşırı para kazanıyor, lüks bir hayat yaşıyor ve bir süre sonra...

"NEEEEEEEĞĞĞĞXXXXT!" diye bağırıyor sistem.

Mevcut canavardan sıkılıp kaçmaya başlıyor.

Bizim ahmak doktor Frankenstein gibi.

Ortada kalan canavarın yaşadığı

duygu durum bozukluğunu düşünün.

Onu günlerce gecelerce uğraşarak parça parça bütünlemiş yaratıcısı tarafından terk ediliyor.

Saldırganlaşıyor.

Yok ediyor.

Ve sonunda yok oluyor.

Sosyal medya canavarları ve yaratıcıları konusunda Frankenstein'in hikayesiyle tek farkımız, bizim o canavarları hep beraber üretiyor olmamız.

Yani hepimiz Dr. Frankenstein'iz.

Önce saçma geliyor biri.

Sonra en antipatik bulduğumuz tarafını seviyoruz.

Uzun süre baka baka alışıyoruz varlığına

Güzel geliyor, komik geliyor, ahmak geliyor, eğlenceli geliyor...

Ve sonra, sıkılıyor.

Hepimiz.

Sıkılıyor ve kaçıyoruz.

Ya da kaçamıyoruz...

Bazı canavarlar o kadar palazlanıyor ki bir yerden sonra, takibi bırakmak yetmiyor.

Her yere dağılıyorlar.

Her yerde oluyorlar.

Televizyonlarda, mağazinde, bar programlarında...

Al işte!

Sistem yarattığı canavarı kafese koyup seyirlik haline getirdi bile.

Şimdi sömürbildiği kadar sömürecek ve artık hiç işe yaramaz yani ilgi görmez bir hale geldiğindeyse tükürüp atacak.

Alın size instagram fenomenleri ve diğerlerinin kaçınılmaz sonu.

Peki bu arada neler oluyor?

Öyle ya da böyle seyirlik bulunduğu için hunharca takibe alınan bir takım isimler, markalarla binlerce liralık reklam anlaşmaları yapıyor.

Tek bir paylaşımını altın değerinde.

Tıpkı bir dönem twitter'da olduğu gibi.

Başka ne oluyor?

Bu insanlar tek bir post paylaşıp diye mekanlar tarafından bedava yiyecekler içiriliyor, ağırlandıyor.

Tıpkı bir dönem haber çıkarsınlar diye en alt sınıf gazeteciye/dergiciye bile yaptıkları gibi.

Başka ne oluyor?

Bu insanlar ünlü muamelesi görüyor. Herhangi bir sanatçı gibi hayranları birikiyor. Üstelik somut hiçbir şey üretmedikleri halde.

(Instagram'a ciciili bicili fotoğraf koymayı siz üretimden sayıyorsanız, onu bilemem. Ben saymıyorum.)

Bir kısmı gerçekten oyuncu oluyor, bir kısmı televizyon programı yapıyor ve fakat asla uzun ömürlü olmuyor.

Tıpkı bir dönemin reality show ünlüleri gibi.

Aralarından zeki olan bazıları yırtmayı başarıyor şüphesiz.

Ya da arkadan küpünü doldurmayı. Ama nadiren.

Çünkü insan ilgi görmeye başladığında o ilginin sonsuz olacağı gibi bir yanılgıya da kapılıyor aynı zamanda. Üzgünüm ama işler öyle yürümüyor.

Bu nedenle çarkın dişlisi olmayı kabul etmiş biri arkadan küpünü doldurmalı.

Zira o dişlileri sık sık değiştirir sistem.

Mesele dişli değildir yani.

Çarkın kendisi ve dönme devam etmesidir.

Bu sistemde önemli olan

insan değildir.

İnsan bir değer değildir.

İnsanın bir değer olmaktan çıktığı yerde huzur bulmak ve uzun süre var olmak, pek de mümkün değildir.

Sevgiyle.

EKİM'İN A NOKTASI

"Yerine kimi koysam, ziyan ediyorum."

... kırılan her şey sadece parçalanmaz canlarım. Parçalar da elbette.

Çünkü insan ilgi görmeye başladığında o ilginin sonsuz olacağı gibi bir yanılgıya da kapılıyor aynı zamanda. Üzgünüm ama işler öyle yürümüyor.

Vizemi Abdullah Çakıroğlu'na Başıslıyorum

Ve işte nihayet geldi. Mevsimlerin en güzeli. Sonbahar. Ne sıcaktan of poflamalar ne de soğuktan titremeler. Yelken açma vakti dedik, elli kişilik bir kabile ile, Megali Theii'nin (Büyük tanrılar) gizemli adası Trakya'nın Samos'una (Trakya'nın yükseği) doğru yola çıktık. Elini uzatsan degecek kadar yakınımda olan Samothraki'ye İmrozdan bakınca kırlan dalgaların beyaz köpükleriyle çevrilmiş terk edilmiş benzeyen koca bir dağ kütesi. Adaya yaklaştıkça denize uzanan taş dalgakıranı, yamaçlarda bembeyaz evleri öyle olmadığını söylüyor. Özel, gizemli, tuhaf olduğu söylenir Samothraki'nin. Kimilerine göre doğaseverlerin kimilerine göre ise satanistlerin bulunduğu ada. Adaya ilk gidişinizde ya aşık olur her fırsata tekrar gidersiniz veya nefret eder ilk gemiyle geri dönersiniz.

nen şu ki cezalarında çok katı olan Kavirler ve zifiri karanlıkta yapılan mistiriaların korku saçtığı. Dokuz gün süren gizemli törenler esnasında tüm ateşler söndürülür ada karanlığa gömülüyormuş. Dokuzuncu gün ateş kayıkla Dilostan getiriliyormuş. Samothraki'nin mistirialarına erkek, kadın, çocuk, köle ayırımı yapmaksızın tanrılar huzuruna çıkmak isteyen herkes katılabiliyormuş. Kutsananların güçlendiği, her tehlikeyi kolaylıkla atlatabileceği inanılmış. Bizde adaya gelir gelmez ilk durağımız Paleopolis'te ki (eski şehir) mistiriaların yapıldığı Kavirialar. Megali Theii'nin tapınaklarından arta kalanlarda, uluların yürüdüğü kutsal alanda yürürken Kavirlerin tüm gizemlerine ulaşmışcasına ürperiyorum. Bu alanda dünyanın ilk taş haritası bulunuyor. Heyecenla arıyor

Sam Mikonos'a geldiğimi sanacağım. Hadi bakalım daha nelerle karşılaşacağım diye kendi kendime mırıldanarak vathralara geldik... Ahlaksızlık aldı başını gidiyor bilinmeze, burada herkes sivil. Genç bir adam, kafası iki tarafı kazınmış ortadaki saçları uzun ilkel kabilelerin kafa avcıları gibi elinde bir keçi kafatası Vathraların birinden çırpılıp çıkıyor etrafa aldırmaşsınız. Havuzun kenarına oturuyor elindeki mübarek kellenin, mutfak süngerisiyle, önce dişlerini, göz çukurlarını, beyin yatağını ritüel yaparcasına temizliyor. İlyce pakladikten sonra ufak kemikleri, tavuk üstü pilavda ayıklanan tavuk parçaları gibi didikleyip, su dolu bir bardağa dikkatlice yerleştiriyor. Bu anı ölümsüzleştirmek geçiyor içimden... Yapsam?... " ateş

Katina Karanikola

larını gözlediği Allaha yakın Saosun fegari (ay)tepesine ulaşmak kadar zor ve de tehlikeli. Gruptan hiç kimse göze almayınca "Gönül Adamı" Güneri'yle ikimiz çıkmaya karar verdik. Ulu çınarlar arasında keyifle yürüyoruz. Büyük ağaçların oluşturduğu gölgeler etrafı serinletiyor. Kırkbeş dakikada ilk gölette vardık. Yüksekten akan azgın bembeyaz sular masal kadar güzel. Bundan sonrasına devam etmek isteyenleri tehlikeye karşı uyarın tabelalar var. Devam ediyoruz... Foniasın zorlu tırmanışında ben düşe kalka birbuçuk saatlik tırmanıştan sonra ikinci gölette geldik nihayet. Buradakilerde zıvanadan çıkmış... Anadan doğma, özgüvenleri yerinde, kimisi kayalara uzanmış güneş banyosu yapıyor, kimisi suda... Gönül adamı, karabatak gibi, su görünce dayanmıyor atıyor kendini kristal sulara... Ben fırsattan istifade sızlayan ayaklarımı suya sokup azıcık soluklanıyorum... Az dinlenip serinledikten sonra, Samothraki'nin yaban keçileri gibi, tırmanışa devam... Aşağıda görkemli bir manzara ayaklarımda ağır var. Artık dayanamayacağımı anlayınca trekking yapmayı dağcılara bırakıp inişe geçiyoruz... Samothraki fegari tepesinden eksilmeyen bulutuyla, şelaleleriyle, daracık küçük sokaklarıyla, kamp alanlarıyla (koynunuzda bir keçiyle uyanmakta var) dağ yamaçlarında sıralanmış bembeyaz evleriyle bağimsızlık aşıkalarının adası... Yeme içme kalitesine, fiyatlarına hiç değinmiyorum yazanlara vatan haini diyorlar... Çok keyifli bir yolculuktan sonra İmroza geldim ki...

İlk haber! Ayşegül Terzi adlı hemşire, havaya girmiş, ortama uygun olmayan kısacık şortuyla her iki bacağı da çıplak çıplak otobüse binme cesaretini göstermiş. Ayşegül kardeşimiz, "bir kadın süslenip saçılırsa evine dönene kadar kaç erkeği tahrik ettiyse o kadar erkekle zina yapmış kadar olduğunu" bilemedi. Ama çok şükür ki memlekete aklı başında, tekmeçi insanlar var. Vizemi halâlden Abdullah Çakıroğlu'na başıslıyorum bir zahmet Samothraki'ye uğrayıversin.

Ah! Memleketimin akılsız cahil kahramanları... Ah!

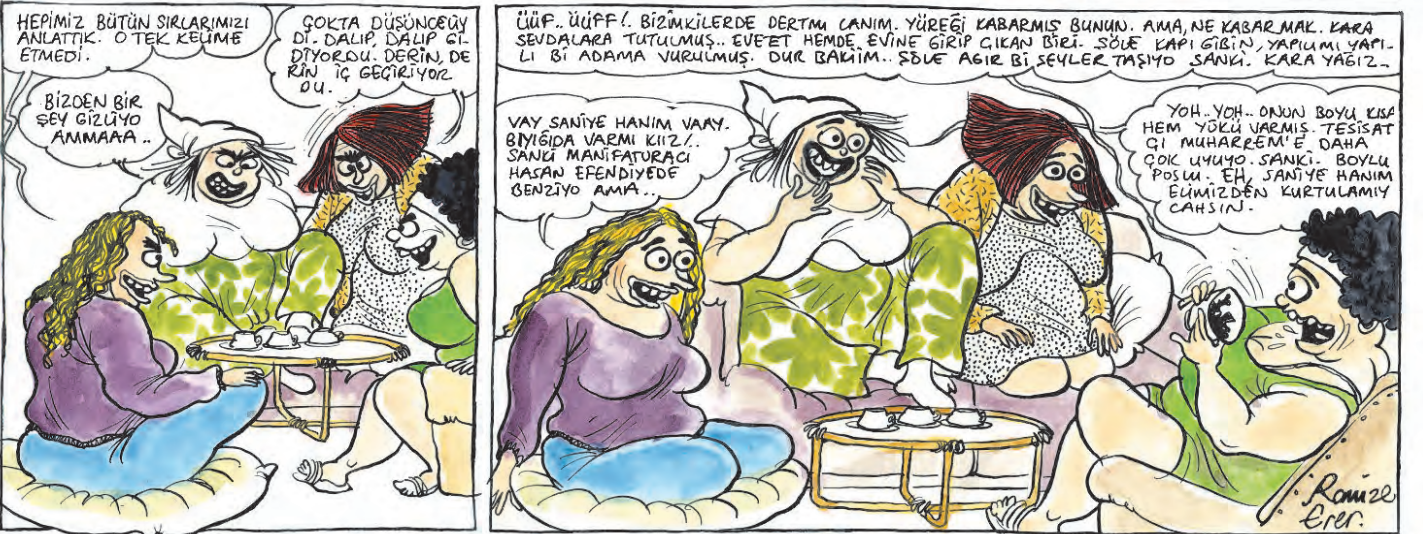
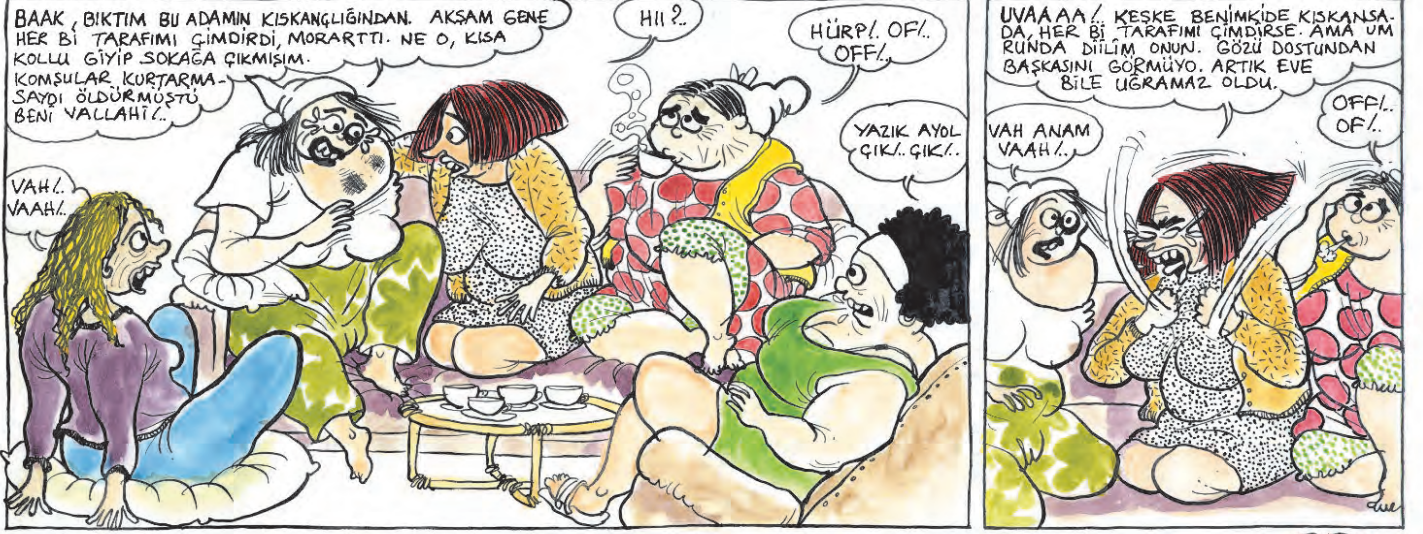

Gece hayatı, eğlence arıyorsanız, bu mevsimde altı mil açıgından geçin derim. Vahşi yaşamı, orman içinde nefes almayı, ruhunu kötülüklerden (katharsis) arındırmak isteyenlerin adası Samothraki. Binlerce çınar ağaçlarıyla, taşlardan fıskıran buz gibi sularıyla, görkemli sarp dağlarının eteklerinde otlayan binlerce keçiyle, kısacası tümüyle ekolojik bir ada. Ne ağacı ne keçisi ne de insanı ilaç görmemiş. Geçen gidişimde günü birlik gittiğimden pek tadına varamamışım bu kez bir şekilde gizemini yaşıyorum. Çok başka, çok etkileyici...

Günümüze kadar gizemini koruyan mistirialara (gizemli dinsel ayinlerin) katılmak, erginleme törenlerinde kutsanmak üzere antik çağlardan beri birçok yerden insanlar ulaşmış Samothraki'ye. Mistirialar hakkında fazla bir şey bilinmiyor. Gizemli ayinlere katılanlar ömür boyu susma şartıyla alınmış bu yüzden çok az bilgi ulaştı günümüze. Bu gün bili-

ve buluyorum. Şaşırmamak elde değil. O zamanlar insanların bunu bilmesi, görmesi akıl almaz bir olay. Az ilerisinde dünya çapında tanınan günümüzde Paris'in Louvre müzesinde sergilenen "Kadın Zafer Tanrıçası Nike'nin" kompleksi var. Her taşından pozitif elektrikle yüklenmiş, kutsanmış kadar güçlü ayrılıyorrum kutsal alandan. Okkalı bir kahveden sonra mayolarımızla Vathreslerde (doğal havuz) katharsis (ruhu arındırmak) için yine yoldayız. Yüzlerce ulu çınarların arasında, daracık patika yolunda yürürken ağaçlara asılmış çeşitli yazılar resimler acayip objeler var. Tanrılardan istekler, he-diyele diye düşünüyorum ki... Megali Theii! Bu da ne? Damarlarımda ki kan buza donuyor! Gördüğünü beğenmiyorsan hiç bakma derler ama... bakıyorum. Dalların arasında Saos dağı (Samothraki'nin Saos dağı Ege denizinin en yükseğidir) maketi sanki... bembeyaz bir göt! Ulan az önce Kaviria'da olma-

kusan" makinesi var mıdır "saçı rüzgarlı" adamın? Offf! saçmalıyorum, adamın cebi yok, kemeri yok önünde ki aletten başka silahı yok o da buz gibi suya girince çekti... Cesaretimi toplayıp fotoğraf makinemi genç adama doğru çeviriyorum... Herifin umurunda değil hala kellenin parçalarıyla meşgul. Tavus kuşu güruruyla basıyorum denkleşöre... Kellenin yarısı parçalanıp bardağa dizildi diğer yarısı parçaklarda çevirme yapıyor... Çıpladıklar adına, mayoyla suya girsem ayıp olur mu derken bizimkiler, ana kucağına atlar gibi, atladılar bile berrak sulara. Ben, herkesin içinde dayak yemiş gibi mayolu halimden utana sıkıla havuza giriyorum. Buz gibi suda kaldıktan sonra yeniden şarj olmuş, yeni şoklara bağışlılık kazanmış bir halde ayrılıyorrum çıplaklar ormanından... Geldiğim günden beri Fonias (Katil) şelalesine gitmek istiyorum. Yerlilerin dediklerine göre zirveye ulaşmak, Poseidon'un Truva savaş-

Dr. Gökçen
Erdoğan

Kadınlar doğru Mars'a

- Akşama yemekte ne var?

- Zıkkımın kökü var, yer misin kocacığım?

Bu 'akşama yemekte ne var' sorusu, nikah esnasında erkeğe, ensesinden kimseye çaktırmadan yerleştirilen çipin en büyük yan etkisi gibi. Zira o çip, oturduğu yerde elinde kumanda manasızca göbeğini kaşınması, çoraplarını kıcı mindere değeri değmez ve hatta bazen değmeden akrobatça hareketlerle ayakta, sağa sola fırlatması, banyo lavabosunu kullanırken suyu -her nasıl beceriyorsa- mutfağa kadar sıçratması, sakal traşı olduktan sonra kılını tüyünü Hansel'le Gretel gibi ardında yaya yaya yürümesi gibi müthiş özellikler yüklensin, evlenmeden önce eve sokamadığın adam 'kira yanmasın' düsturuyla evden çıkmaz olsun diye yerleştiriliyor adeta.

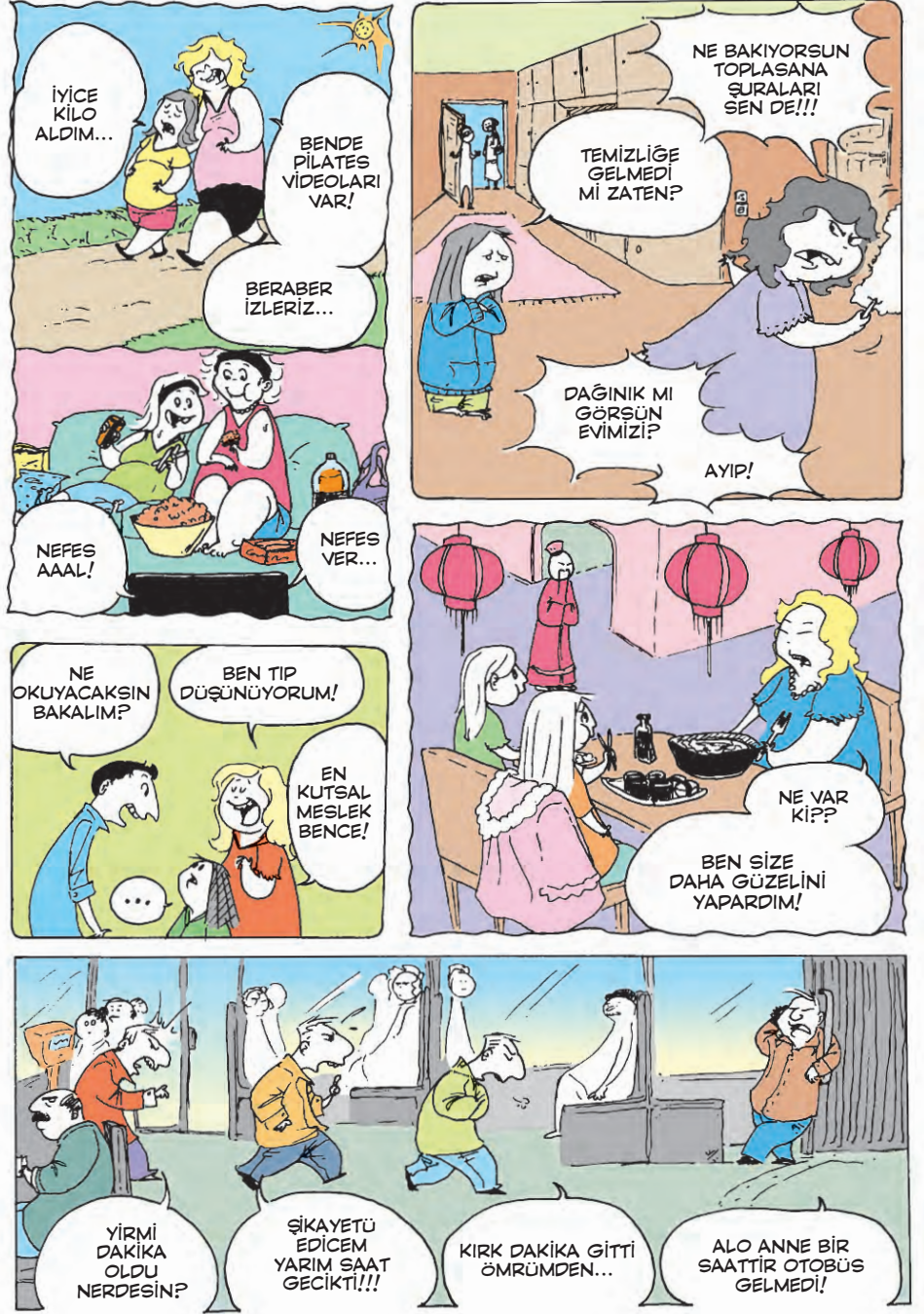
Tabi ki evlilik, kadında da erkekte de aşınmalar yaratıyor, evliliğin tüm güzelliklerine rağmen. Her ikisinde de dayanılmaz ve beklenmedik saçma huylar, arızalar peydah oluyor evet kabul. Ama bana kalırsa, erkek, açıklaması zor huylar ediniyor daha çok.

Kadın bünyesi 'nerdesin'le çıldırtırken erkek bünyesi evlenince en çok akşam yemeğinde ne olduğunu bilmemeyi kaldırıyor galiba. Süprizlere kapalı. Gelince görmeye dayanmayacak yüreği, eve gelmeden öğreniyor ki yol boyu hazırlasın kendini. Bezelyeye hazırlıksız yakalanmak olmaz ya da tavuk sotenin o sürprizli dünyasına derin bir oh çekerek adım atmalı. Yemekte ne olduğunu öğrenmeden geçen bir hayat; ne kadar boş, ne kadar anlamsız. Ayol yumurta kırmayı öğretmemiş anan, yemeği öğrenip de n'apacaksın, beğenmezsen portakal soslu pekin brindeyi yapacak kabiliyetin, kuzu çevirmeye sabrın mı var!

Kadınların evliliğin boyunca duyup duyacağı en hayati soru bu. Telefonun çalıyor, tuvalette-sin, bekleyiversin. Ellerini yıkamadan çıkıyorsun, öyle uzun uzun çalıyor ki arayan 'hayrolsun' diyerek koşuyorsun telefona, kesin biri öldü. Birinin evi yandı, anahtarını içerde unuttu da kapıda kaldı biri, kaza geçirdi, çocuğun okulundan mı acaba, kesin bir şey oldu diyorsun. Daha beteri olmuş oysa; kocan yemekte ne olduğunu hala öğrenememiş. Çatlamamıştır inşallah şimdiye.

İster çalış, ister evde otur, ister para olsun cebinde, ister olmasın, ister hizmetçin olsun, ister elin olmasın, o soru sorulacak arkadaş! Sanki dünyada yemek yemek kabiliyeti yalnızca

Bengisu Akyürek

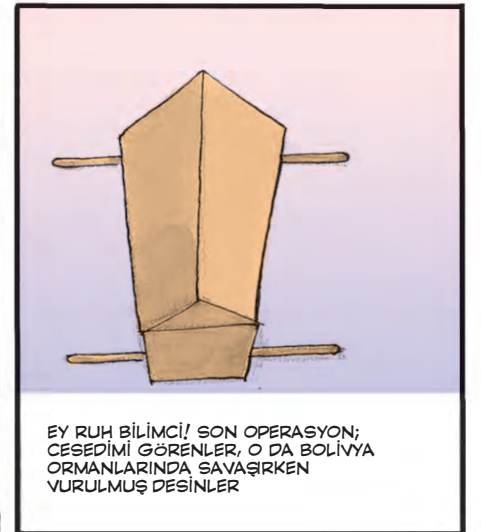
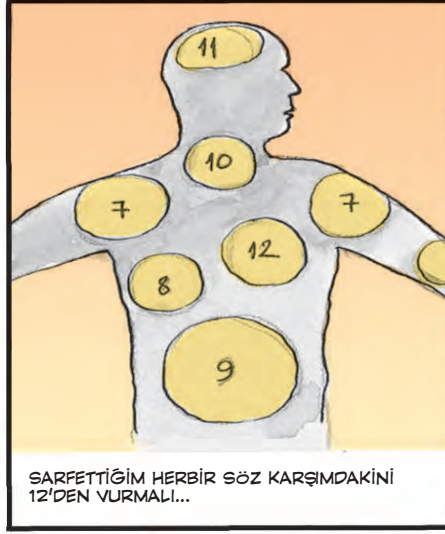
erkeğe bahşedilmiş, yalnızca onu ilgilendiriyor ne piştiği, pişirildiği. Bu da kadar meraklıysan pişir arkadaş! Sanki bir öğünü geçitirse dengesi değişecek dünyanın. Ve sanki kadın 'akşama yemek yok' dese yıkılacak dünyası. Ölüverecek açlıktan oracıkta. Yahü bir akşam da arayın 'yorma kendini hayatım, dışarıda yiyeceğiz' deyiverin, bir akşam da garsonlar, aşçı-lar çekiversin kahrınızı; yooook, hiç olur mu!

Erkeklerin, evi arayıp 'seni özledim' diyeceği

bir dünya hayal ediyoruz biz. 'Canın bir şey istiyorsa alayım', 'gelince birlikte hazırlarız' diyeceği bir dünya. 'Elinden zehir olsa yerim' diye düşünecek erkeklerin olduğu bir dünya. Mars'ta su bulunmuş da hayat varmış ya hani; burada su da var, mercimek de, ciğer de, ispahnak da; peki hayat var mı kadına? Kadınlar, doğru Mars'a, su mu idare ederiz, baksanıza hayat varmış orada!

Güdük ruha estetik...

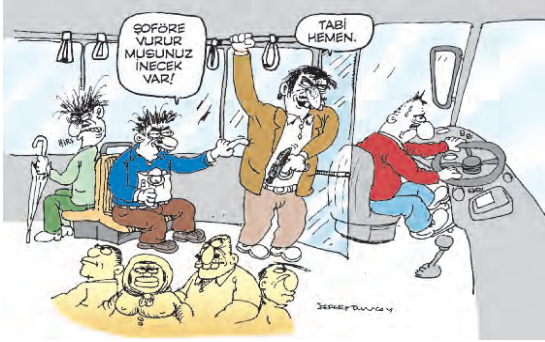
GÜNNY BAZUK

Aralarında Kürtçe çocuk kanalı ZAROK Tv'nin de olduğu 20'den fazla televizyon ve radyo kapatıldı.

Metrobüs şoförüne şemsiyeli saldırıdan sonra, bu sefer de seyir halindeki otobüsün şoförü durakta durmadığı gerekçeyle bir yolcu tarafından bıçaklandı!

BAYAN YANI AKTÜEL

Burdur Milli Eğitim Müdürü'nün sosyal medya hesabından "Bir kadın evinden süslenip çıkıp, evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkekle zina yapmış gibidir" sözünü paylaştığı ortaya çıktı.

Tophane'de yeni bir galeri baskını daha... 21 kadın sanatçının eserlerinin sergilendiği "Kuytu" adlı serginin açılışı "kızıl erkekli kalabalıktan ve tabii ki alkol alınmasından rahatsız olan" mahalleli tarafından basıldı. Aranan polis ise dağılmalarının daha uygun olacağını söyledi.

BAYAN YANI

2016-10
Aylık yayın süresi
yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic.
Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazışmaları
Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

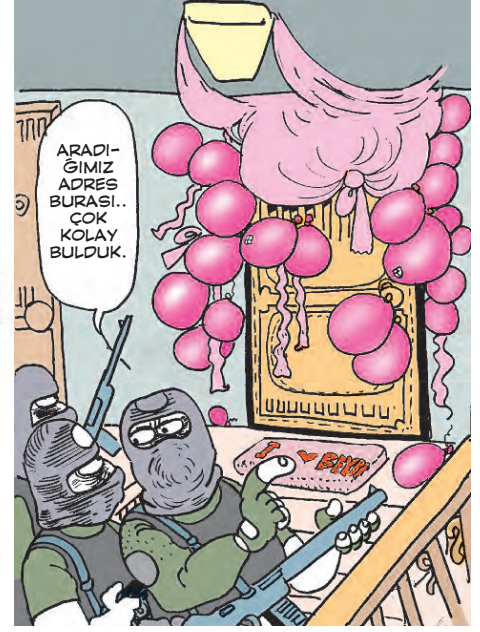
Satış Müdürü
Sener Küçükaptan
Abonelik Asiyi Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Fırızağa
Mahallesi Defterdar
Yokuşu No: 19/1A
Cihangir-
Beyoğlu/İST
TEL:
(0212) 292 9450
FAX:
(0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Erdoğan gene kuyuya taş attı.

Edebiyat öğretmeni, Yunus Nadi ve Haldun Taner ödüllерinin sahibi yazar Murat Özyaşar İstanbul'da gözaltına alındı. Eşi Sibel Oral baskını anlattı: "21 günlük kızımız Lorin'in beslenme saatiydi. Kapısında pembe tüller ve balonlar olan 21 fülkük bebeğin evi basıldı, babası götürüldü" dedi.

"DNA"

fatimayildizerkan@gmail.com
sosyal medya @fatimayildiz

TA KİT

Kadınlara rağmen değil kadınlarla birlikte...

Geçtiğimiz yüzyıl "akıl çağı" olarak biliniyordu. Ancak akıldan tamamen yoksun, savaşların hüküm sürdüğü bir çağ oldu. Analog dünyadan dijital dünyaya geçtiğimiz 21. yüzyıl ise algı ve akıl çağı olacak. Bu geçiş sürecinde, kadınların varoluşu, ifade özgürlüklerini savunma becerileri ile birebir bağlantılı hale gelmiştir. Dolayısıyla, kadınlar dijital dünyanın temellerinin atılma sürecine dahil olmak konusundaki kararlılıklarını dünyanın her yerinden açıkça dile getirmeye başlamışlardır; bu kez kadınlara rağmen değil, kadınlarla birlikte.

Çünkü erkek egemen sistem, insanlık üzerindeki tahakkümünü sürdürmek için, özgürlük isteyen, bu uğurda mücadele eden, hayır diyen ve ataerkilliğe meydan okuyan her kadını ve erkeği susturmaya çalışmakta ve bunun için de her türlü silahı çekmeden kullanmaktadır..

Dijital iletişim araçlarının gelişmesiyle birlikte, ifade özgürlüğü ırktan, dinden, cinsiyetten, ideolojiden bağımsız hale gelmeye başladıkça ne yazık ki erkek egemen sistem yani diğer adıyla analog dünya düzeni kendini ürkütücü bir tehditle karşı karşıya hissettiği için sadece cinsiyetleri değil, dilleri, inançları ve ırkları da daha daha da daha da yoğun olarak ötekileştirmeler yaratmak ve yeni korkular üretmek için kullanmaya başlamıştır.

Kadınlar ve erkekler ancak kavramların zincirinden kurtulabilirlerse başka bir dünya düzeninin var olabileceğinin farkına varacaktır. Ancak bunun için önce kendi varoluşlarının ve güçlerinin farkına varmaları şarttır.

Kendimize verdiğimiz değer iktidara ve mülkiyete dayalı olduğu sürece barışçıl bir dünya düzeni kurulması ne yazık ki mümkün olmayacaktır.

Kendi acımızdan ve yaralarımızdan kaçmak yerine onlarla yüzleşme cesaretini gösterebilirsek eğer, ancak o zaman bireysel gücümüzün farkına varabilme şansımız olacaktır.

Yeni dünya düzeninin şiddetle değil barışla kurulabilmesi için artık özgürce

Meltem Arıkan

meltem@meltemarikan.com

düşünmek ve kendi yaşamlarının sorumluluğunu eline almak isteyenlerin zamanı gelmiştir. Yeni dünya düzeni 'Büyük Yalanlar'la değil gerçek bilginin paylaşılmasıyla inşa edilecektir.

KENDİ dışımızda bir kurtarıcı yoktur. SİZDEN daha değerli bir 'yüksek ideal' olamaz olmamalıdır. Korku dolu değil neşe dolu bir yaşam istiyorsak artık, kendi sorumluluğunuzu alma zamanı gelmedi mi?

Dünya kadınlara rağmen değil kadınlarla değişecektir. Bu nedenle de biz Kadınlar bizlere dayatılan dogmalara uyum sağlamak zorunda olmadığımızı unutmamalıyız.

Kadınlar başka bir kültürün dilini bil-mese bile şarkısını söyler, dansını bil-mese bile ritmine uyabilir.

Artık Kadınların içlerindeki müziğe ve ritme uyum sağlama zamanı gelmedi mi?

Erkekler korksa da, erkekler dirense de. Erkekler suçlasa da... Her şeye rağmen zaman kadınların içlerindeki neşeye sahip çıkma zamanıdır....

Kadınlar yüksek sesle şarkı söyleyip dans etmeli...

Kadınlar yüksek sesle kahkahalar atmalı ki yeni dünya düzeni kadınlara rağmen değil kadınlarla birlikte şekillenebilsin ve yeni dünya düzeninde kadınlar ve erkekler aşk içinde yaşamayı öğrenebilsin!..

Kitübüs'te bayram

Arzu Okay

"Bayram gelmiş neyime... Anam anam garibem, kan damlar yüreğime. Anam anam garibem," diyerek bayram sabahına gözümüzü açtık. Ne de olsa içimizde memleket hasreti var. Kolay değil sevdiğini, dostluklarını, alışkanlıklarını bir anda bırakıp gurbet ellere gitmek. Ne kadar anlaşılabilir bir duygu öteki olmak... Dünyamızda hala anlamamakta direnenler var mı diye düşündük de, neler değişmiştir bu kadar zamanda? Biz geleli ne kadar oldu ki? Neyse...

Kıyafetlerimizi değiştirmek için yola çıktık. Burada köşe başlarına giysi makineleri koymuşlar. İhtiyacı olan oradan tedarik ediyor. Basiyorsun düğmeye seçiyorsun modeli ve bedeni, alıyorsun giysiyi. Ödeme yok! Kirlenenı götürüp yandaki makineye atıyor, yenisini alıyorsun. Geri getirmeden ikinciyi almak hayal. Artık sen bilirsin.

Bu atık giysiler fabrikalarda geri dönüşüm projesinde yenileniyor. Dur bakalım daha neler göreceğiz...

Hazırlanma işimiz bittiğinde bizi almaya geldiler. Bu bayramın Kiti-büs'e arkadaşlarıyla ilk ayak basan Kadın Görk adına yaptığını öğrendik.

Görk binlerce yıl önce Danguş Gezegeni'nin yaşanamaz hale geldiğini görünce dostlarıyla birlikte bazı eylemler başlatmış başlatmasına ama gel gör ki yöneticilerle anlaşmak çok zormuş. Pek çok arkadaşı OHAL'e düşmüş ki görmeden anlayamazsınız.

Başta sözlük olmak üzere çok şey değişmiş: "Barış", "Özgürlük", "Eşitlik", "Kardeşlik" kelimeleri atılmış, yerlerine hiçbir şey konmamış. Görk'ün önderliğinde Danguş'u terk edip kendilerine daha özgür bir gezegen yaratmak için yola çıkanlar Kiti-büs'e yerleşmişler. Her yıl bu günü anarlanmış ki Danguş'ta yaşananlar unutulmasın ve tekrar aynı hatalara düşülmesin.

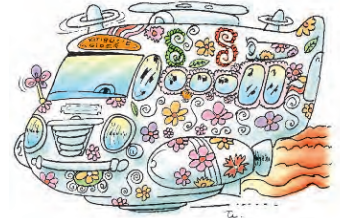
Bayramda inekler, koyunlar, develer gönül rahatlığı içinde yaşarlarmış çünkü hiç kimse onların sırtından "Cennete gitme hesabı" yapmazmış. Bayram temizliği de yapılmazmış. Ev temizleme için bayram gerekmediğinden ve her daim temiz

olmaya gayret edildiğinden, "Bak, ben senden daha iyi ev kadınıyım!" muhabbetinin önü de kesilmiş.

Küsler barışmazmış, küs yokmuş. Tabii ki onlar da birbirine kızarmış ama kalp kırmaya ne gerek var, iki tatlı söz, bir candan bakış gidermiş her şeyi. Ailelerin içinde alt-üst, Genel Kurmay Başkanlığı gibi merciler olmadığından kim kimi isterse ziyaret edebilmiş.

Bunca aydınlanmadan sonra kutlamaların yapıldığı salona geldik. Büyük bir büfe kurulmuştu. Herkese yetecek kadar yiyecek vardı ama israfa kaçılmamıştı. Başlangıç, ana yemek, tatlı ve meyve. Evlerde de böyle yapılmış. Her şey ihtiyaç dahilinde tüketilmiş. Herkes eşit olduğundan kimsenin kimseye hava atmak gibi bir derdi yokmuş.

Bu arada etrafta çocuk olmadığı dikkatimizi çekti. Çocuklar okulday-

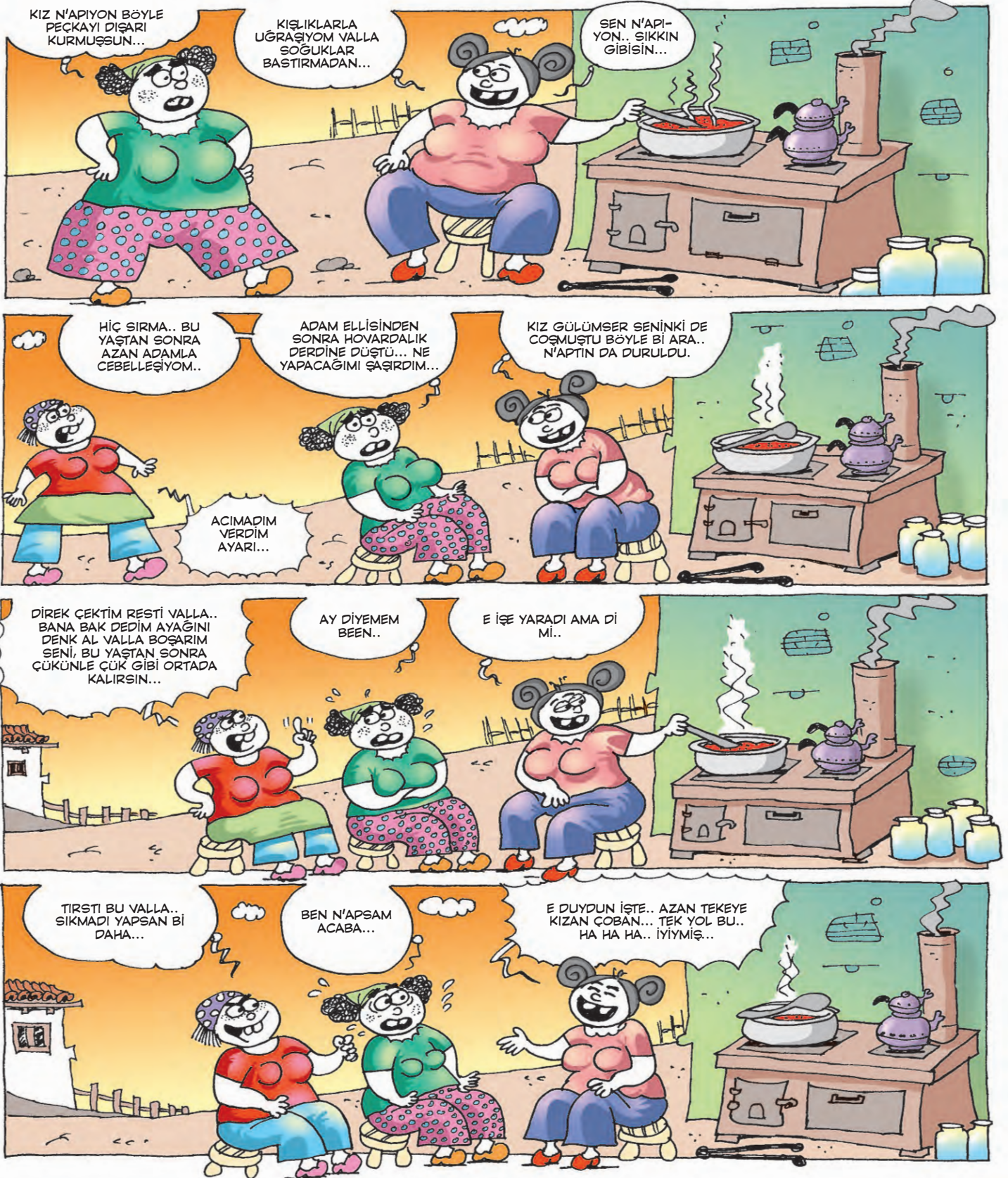
mış, çıkışta katılacaklarmış. Bayramda okullar açılmış buna mukabil her iki ayda bir on beş günlük tatiller verilirmiş. Ev ödevsiz tatiller.

Uzunca bir muhabbetin ardından çocuklar da geldikten sonra eğlence salonuna geçtik. Burada kimin elinden ne geliyorsa diğerleriyle paylaşıyordu.

Sırasıyla şiirler okunuyor, şarkılar söyleniyor, enstrümanlar çalınıyor, resimler yapılıyordu.

Gecenin sonuna gelindiğinde büyük bir ekranda temsili olarak çizilmiş Görk karşımıza çıktı. Bunca yıl yaşananları kısaca özetledikten sonra sözlerini şu cümlelerle bitirdi: "Acılar bir daha yaşanmasın! Dostluğun, sevginin, kardeşliğin değerini bilin. Barışın, özgürlüğün olmadığı bir gezegen hiçbir şeydir!" İşte böyle.

Nice barış dolu bayramlara!

Bir beyaz yakalı rüyası...

Fal bakmayı seven okumuş etmiş kadına mikrofon uzattık ve adet olduğu üzere ayıplamayı da ihmal etmedik: Ayıp değil mi, okumuş etmiş kadını falı filan ne işiniz var?

SİZ HİÇ OKUMUŞ ETMİŞ Bİ KADINA "SANA Bİ YERDEN PARA GELİYÖ" VEYA "KİSMETİN YAKIN" DENDİĞİNDE ONUN GÖZLERİNDE BELİREN PIRILTİYA ŞAHİT OLDUNUZ MUP? O KADININ PARAYI VEYA ASKI BULMASI NE KADAR ZOR BİLİYÖ MÜSUNUZ? MESELA BU FİNCANI KAPATAN ARKADAŞIM DA BENİM GİBİ DOKTORA YAPTI AMA "Z" SE-NEDİR İŞSİZ. HEM FALINA BAKIP "TEZ ZAMANDA İŞ BULACAKSIN" DEDİM, HEM DE "BENLE BERABER BURADA FAL BAKAR MISIN?" DİYİP İŞ TEKLİF ETTİM. ÇOK MUTLU OLDU TABİİ. ASIL OKUMUŞ ETMİŞ KADINLARIN FALLA İŞİ OLUYOR ANLACAĞINIZ...

Kızını sürekli gerçekçi olmaya davet eden anneye sorduk: Neden böyle yapıyorsunuz?

Bayan Yanı | 30

Annem ile delirmeceler:

Rabia Çağan

Annem enteresan ama güzel bir insan. Bana göre enteresan çünkü aramızda 39 sene var. Bu da birbirinden ilginç yığınla diyalog demek. Mesela istediğinde hastaneye götürülecek evdeki en genç kıyım. Hastalıklarını anlasam götürürüm evet ama tıp, psikoloji, sosyoloji, teoloji ... hiçbir "-loji" daha anlamamışken ben bu konuda hiç iddialı değilim. Değilim işte zorlamayın. Bakın bu da sebebi.

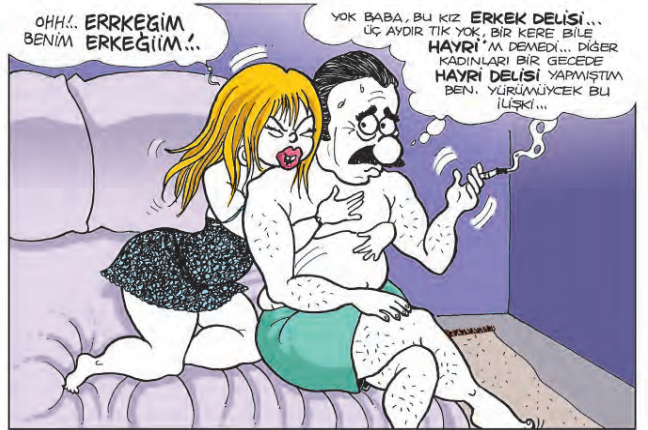

Bayan Yanı'nı dilerseniz akıllı telefonlarınızdan ve tabletlerinizden de okuyabilirsiniz. dMags'in aplikasyonunu indirmeniz yeterli.

LeMan kategorisi içerisinden; Ramize Erer'in 'Kız Hikayeleri', Feyhan Güver'in 'Elalem Ne Der?' ve İpek Özsüslü'nün 'Sinemor' çizgi albümlerinin dijital versiyonlarına ulaşabilirsiniz.

RAMİZE ERER

Elvida'nın çocukluğu neşeye hüznün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

BAYAN YANI!

“Şortlu kadına tekme”
olayıyla ilgili “Hoşuna
gitmeyebilir, mırıldanırsın”
yorumu da yapıldı...

BİRİ
BİŞEY DEDİ
SANKİ!..

ALDIRMAA..
KEDİDİR O
KEDİ...

MIR MIR MIR
MIR MIR MIR

